

Briselē, 9.12.2015.
COM(2015) 634 final

2015/0287 (COD)

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA

par dažiem digitālā satura piegādes līgumu aspektiem

(Dokuments attiecas uz EEZ)

{SWD(2015) 274 final}

{SWD(2015) 275 final}

PASKAIDROJUMA RAKSTS

Ar Komisijas 2015. gada 6. maijā pieņemto Digitālā vienotā tirgus stratēģiju¹ tiek pieteikta likumdošanas iniciatīva attiecībā uz saskaņotiem noteikumiem par digitālā satura un preču tiešsaistes pārdošanu. Šo iniciatīvu veido i) priekšlikums par dažiem digitālā satura piegādes līgumu aspektiem un ii) priekšlikums par dažiem preču tiešsaistes un cita veida distances pārdošanas līgumu aspektiem.

Kā paziņots Komisijas 2015. gada darba programmā, šajos divos priekšlikumos ir izmantota pieredze, kas gūta pārrunās, strādājot pie regulas par vienotajiem Eiropas tirdzniecības noteikumiem. Īpaši jāuzsver, ka tie vairs neseko izvēles regulējuma un vispusīga noteikumu kopuma pieejai. Tā vietā šie priekšlikumi satur mērķtiecīgu un koncentrētu pilnībā saskaņotu noteikumu kopumu. Priekšlikumi balstās arī uz virkni grozījumu, kurus Eiropas Parlaments pieņēma pirmajā lasījumā saistībā ar priekšlikumu regulai par vienotajiem Eiropas tirdzniecības noteikumiem, proti, piemērošanas jomas ierobežošana attiecībā uz preču tiešsaistes un cita veida distances pārdošanu un piemērošanas jomas paplašināšana, ietverot konkrētu digitālo saturu, ko sniedz apmaiņā pret cita veida atlīdzību, nevis naudu.

Lai arī šis paskaidrojuma raksts aptver konkrēti priekšlikumu par dažiem digitālā satura piegādes līgumu aspektiem, daļa šī paskaidrojuma raksta par priekšlikuma iemesliem, zināšanu vākšanu un ietekmes novērtējumu attiecas uz abiem priekšlikumiem, jo šie abi priekšlikumi ir paredzēti kā vienots kopums ar kopīgiem mērķiem.

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

• Priekšlikuma iemesli un mērķi

Priekšlikumu vispārīgais mērķis ir veicināt ātrāku digitālā vienotā tirgus izaugsmi patērētāju un uzņēmumu labā. Likvidējot galvenos ar līgumtiesībām saistītos šķēršļus pārrobežu tirdzniecībā, priekšlikumos izvirzītie noteikumi samazinās gan sarežģītā tiesiskā regulējuma radīto neskaidrību patērētājiem un uzņēmumiem, gan arī uzņēmumu izmaksas, kas rodas dalībvalstu atšķirīgo līgumtiesību dēļ. Šī iniciatīva palielinās patērētāju uzticēšanos, nodrošinot vienādus noteikumus ar skaidrām patērētāju tiesībām.

39 % uzņēmumu, kas pārdod tiešsaistē, bet ne pāri robežām, norāda uz atšķirīgām valstu līgumtiesībām kā vienu no galvenajiem šķēršļiem pārrobežu tirdzniecībā². Tas jo īpaši attiecināms uz tiesiskās aizsardzības līdzekļiem nederīgu produktu gadījumā, kā norāda 49 % ES mazumtirgotāju, kuri pārdod tiešsaistē, un 67 % no tiem, kuri patlaban mēģina pārdod vai apsver pārrobežu pārdošanu tiešsaistē³. Atšķirīgas valstu līgumtiesības ir radījušas vienreizējas izmaksas aptuveni 4 miljardu EUR apmērā mazumtirgotājiem darījumos starp uzņēmumiem un patērētājiem; šīs izmaksas skar galvenokārt mazos un vidējos uzņēmumus (MVU). Šo priekšlikumu mērķis ir radīt uzņēmējdarbībai draudzīgu vidi un atvieglot pārrobežu tirdzniecību uzņēmumiem, jo īpaši MVU. Būtu jāsniedz uzņēmumiem tiesiskā noteiktība un jānovērš nevajadzīgas izmaksas, kas rodas atšķirību dēļ valstu tiesību aktos, pārdodot preces un digitālo saturu ārpus savas valsts tirgus.

Tikai 18 % patērētāju, kuri 2014. gadā izmantoja internetu privātiem nolūkiem, veica pirkumus tiešsaistē citā ES valstī, savukārt 55 % patērētāju veica pirkumus savā valstī⁴.

¹ COM(2015) 192 final, <http://ec.europa.eu/priorities/digital-single-market/>

² Eiropabarometra zibensaptauja Nr. 396 "Mazumtirgotāju attieksme pret pārrobežu tirdzniecību un patērētāju aizsardzību" (2015. g.).

³ Eiropabarometra zibensaptauja Nr. 396 "Mazumtirgotāju attieksme pret pārrobežu tirdzniecību un patērētāju aizsardzību" (2015. g.).

⁴ Eurostat apsekojums par IST lietošanu mājāsaimniecībās un individuālām vajadzībām (2014. g.)

Patērētāji cieš kaitējumu, jo nav skaidru līgumisko tiesību attiecībā uz bojātu digitālo saturu. Digitālais saturs ietver plašu produktu klāstu, piemēram, mūziku, filmas, lietojumprogrammas, spēles, mākoņkrātuves pakalpojumus un sporta notikumu pārraides. Finanšu kaitējuma kombinētā vērtība, kas izriet no nesenākajām patērētāju problēmām ar digitālo saturu un šo problēmu atrisināšanas mēģinājumiem iztērētā laika pēdējos 12 mēnešos, tiek novērtēta EUR 9 – 11 miljardu apmērā. Patērētāji nejutās droši, veicot pārrobežu pirkumus. Viens no galvenajiem iemesliem ir viņu nedrošība par galvenajām līgumiskajām tiesībām. Tā rezultātā patērētāji zaudē iespējas un saskaras ar šaurāku preču piedāvājuma klāstu par mazāk konkurētspējīgām cenām.

- **Atbilstība spēkā esošajiem noteikumiem politikas jomā**

Šā priekšlikuma mērķis ir aizpildīt esošo juridisko plaisu *patērētāju acquis* ES līmenī attiecībā uz noteiktiem līgumu aspektiem, kuri pašlaik netiek regulēti.

Priekšlikums papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2011/83/ES (2011. gada 25. oktobris) par patērētāju tiesībām un ar ko groza Padomes Direktīvu 93/13/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 1999/44/EK un atceļ Padomes Direktīvu 85/577/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 97/7/EK⁵, kurā jau pilnībā saskaņoti daži noteikumi par digitālā satura piegādi (galvenokārt prasības par informācijas sniegšanu pirms līgumu noslēgšanas un atteikuma tiesības). Lai gan dažas dalībvalstis, piemēram Apvienotā Karaliste un Nīderlande, jau ir pieņēmušas tiesību aktus par digitālo saturu, pašlaik nav tādu konkrētu ES noteikumu, kas pasargātu patērētājus no digitālā satura, kas neatbilst līgumam. Tādēļ nepieciešama steidzīga rīcība, lai novērstu iespējamo turpmāko tiesisko sadrumstalotību dažādu jaunu valstu noteikumu dēļ.

Turklāt, priekšlikums skar divas līgumtiesības (ilgtermiņa līgumu grozīšanu un izbeigšanu), kuras tika identificētas kā problēmas⁶ un kuras ir atrunātas tikai vispārējā klauzulā par negodīguma kontroli Padomes 1993. gada 5. aprīļa Direktīvā 93/13/EEK par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos⁷.

Tāpat priekšlikums papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2000/31/EK (2000. gada 8. jūnijs) par dažiem informācijas sabiedrības pakalpojumu tiesiskiem aspektiem, jo īpaši elektronisko tirdzniecību, iekšējā tirgū (Direktīva par elektronisko tirdzniecību)⁸, ar kuru, cita starpā, ir daļēji iedibināti saskaņoti noteikumi par elektroniskiem līgumiem.

Priekšlikums ir saderīgs ar spēkā esošajiem ES noteikumiem par piemērojamajiem tiesību aktiem un jurisdikciju digitālajā vienotajā tirgū⁹. Digitālajā vidē arī piemērojama Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1215/2012 (2012. gada 12. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās¹⁰ un Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 593/2008 (2008. gada 17. jūnijs) par tiesību aktiem, kas piemērojami līgumsaistībām (Roma I)¹¹, kas paredz noteikumus kompetentās jurisdikcijas un piemērojamo tiesību aktu noteikšanai. Šie instrumenti ir pieņemti salīdzinoši nesen, un likumdošanas procesā tika rūpīgi apsvērti interneta ietekme. Dažos noteikumos, jo īpaši tajos,

5 OV L 304, 22.11.2011., 64. lpp.

6 Sk., jo īpaši, Mākoņdatošanas līgumu ekspertu grupa – Detalizēta informācija par ekspertu grupas sastāvu un sapulču protokoli ir pieejami: http://ec.europa.eu/justice/contract/cloud-computing/expert-group/index_en.htm.

7 OV L 95, 4.7.1993., 29. lpp.

8 OV L 178, 9.12.2000., 1. lpp.

9 Sīkāks ES noteikumu izklāsts par piemērojamajiem tiesību aktiem un jurisdikciju digitālajā vienotajā tirgū atrodams Komisijas dienesta darba dokumenta 7. pielikumā, kas satur ietekmes novērtējumu, kas pievienots Priekšlikumiem Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par dažiem digitālā satura piegādes līgumu aspektiem un Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par dažiem preču tiešsaistes un cita veida distances pārdošanas līgumu aspektiem (SWD(2015)275).

10 OV L 351, 9.12.2012., 1. lpp.

11 OV L 177, 4.7.2008., 6. lpp.

kas attiecas uz patērētāju līgumiem, ņemti vērā tieši interneta darījumi. Šo noteikumu mērķis ir patērētāju aizsardzība inter alia digitālajā vienotajā tirgū, sniedzot tiem iespēju izmantot tās dalībvalsts imperatīvos noteikumus, kurā tie pastāvīgi dzīvo. Līdz ar jaunajiem šajā priekšlikumā izklāstītajiem līgumu noteikumiem par digitālā satura iegādi, pašreiz spēkā esošie starptautisko privāttiesību noteikumi kopā veidos skaidru tiesisko regulējumu pirkšanai un pārdošanai Eiropas digitālajā tirgū, kas ņems vērā gan patērētāju, gan uzņēmumu intereses. Tādējādi šis leģislatīvā akta priekšlikums neprasa veikt nekādas izmaiņas pašreizējā ES starptautisko privāttiesību regulējumā, tostarp Regulā (EK) Nr. 593/2008 (Roma I).

- **Atbilstība citām Savienības politikām**

Digitālā vienotā tirgus stratēģija paredz visaptverošu pieeju, risinot jautājumus, kas saistīti ar galvenajiem pārrobežu e-komercijas attīstības šķēršļiem digitālā vienotā tirgus ietvaros. Priekšlikums ir jāskata šādas visaptverošas pieejas kontekstā. Stratēģija cita starpā apraksta iniciatīvas attiecībā uz satura pārrobežu pārnēsāmību, platformu lomu, datu brīvo plūsmu, Eiropas mākonī, PVN slogu un paku piegādi. Satura pārrobežu pārnēsāmības un Eiropas mākoņa kontekstā stratēģija jo īpaši paredz izšķirošu rīcību satura pārnēsāmības un sadarbības nodrošināšanā, kam ir svarīga loma digitālā satura piegādē ES teritorijā. Stratēģija ietver arī iniciatīvas, kas saistītas ar izpildi / tiesisko aizsardzību, t. i., platformas strīdu izšķiršanai tiešsaistē¹² stāšanos spēkā un Regulas (EK) Nr. 2006/2004 (2004. gada 27. oktobris) par sadarbību starp valstu iestādēm, kas atbildīgas par tiesību aktu īstenošanu patērētāju tiesību aizsardzības jomā (Regula par sadarbību patērētāju aizsardzībai)¹³ pārskatīšanu. Pilnībā saskaņoti līgumtiesību noteikumi ES jo īpaši arī veicinās koordinētus izpildes pasākumus, kurus veic iestādes, kuras ir atbildīgas par sadarbību patērētāju tiesību aizsardzības jautājumos¹⁴. Priekšlikums būs arī saderīgs ar vispārīgo ES regulējumu par autortiesībām, un neskars jebkādas tiesības vai saistības autortiesību jomā.

Visbeidzot, fizisko personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi regulē Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 1995/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti¹⁵ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/58/EK (2002. gada 12. jūlijs) par personas datu apstrādi un privātās dzīves aizsardzību elektronisko komunikāciju nozarē¹⁶, kuras ir pilnībā piemērojamas digitālā satura piegādēm. Minētajās direktīvās jau ir noteikts Savienības tiesiskais regulējums personas datu jomā. Šis priekšlikums ir jāpiemēro un jāievieš pilnīgā saskaņā ar šo tiesisko regulējumu.

2. JURIDISKAIS PAMATS, SUBSIDIARITĀTE UN PROPORCIONALITĀTE

- **Juridiskais pamats**

Šā priekšlikuma juridiskais pamats ir Līguma par Eiropas Savienības darbību 114. pants, un tā galvenais mērķis ir iekšējā tirgus izveides un darbības uzlabošana.

Piegādājot digitālo saturu patērētājiem citās dalībvalstīs, uzņēmumi saskaras ar dažādiem imperatīviem patērētāju līgumtiesību noteikumiem. Līgumi par digitālā satura piegādi dažādās

¹² Regula (ES) Nr. 524/2013 (2013. gada 21. maijs) par patērētāju strīdu izšķiršanu tiešsaistē un ar ko groza Regulu (EK) Nr. 2006/2004 un Direktīvu 2009/22/EK. OV L 165, 18.06.2013., 1. lpp.

¹³ OV L 364, 9.12.2004., 1. lpp.

¹⁴ Šī direktīva grozīs Regulu par sadarbību patērētāju tiesību aizsardzības jomā, pievienojot atsauci uz šo direktīvu minētās regulas pielikumā, ļaujot patērētāju tiesību aizsardzības iestādēm īstenot koordinētas īstenošanas darbības šīs direktīvas darbības jomā.

¹⁵ OV L 281, 23.11.1995., 31.–50. lpp., [aizstās ar Vispārīgo datu aizsardzības regulu] un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/58/EK (2002. gada 12. jūlijs) par personas datu apstrādi un privātās dzīves aizsardzību elektronisko komunikāciju nozarē ("Direktīva par privāto dzīvi un elektronisko komunikāciju").

¹⁶ OV L 201, 17.7.2002., 37.–47. lpp.

dalībvalstīs tiek klasificēti atšķirīgi. Atkarībā no dalībvalsts šie līgumi tiek uzskatīti par pirkuma līgumiem, pakalpojumu līgumiem vai nomas līgumiem. Turklāt līgumi par digitālā satura piegādi dažkārt tiek klasificēti dažādi pat vienā dalībvalstī atkarībā no piedāvātā digitālā satura veida¹⁷. Rezultātā tiesības un pienākumi, kā arī patērētājiem pieejamie tiesiskās aizsardzības līdzekļi attiecībā uz digitālo saturu dažādās dalībvalstīs atšķiras. Kaut gan daži no šiem valsts noteikumiem nav obligāti, un puses tos līgumā var grozīt, ir arī obligāti noteikumi.

Turklāt vairākas dalībvalstis nesen ir pieņēmušas vai sākušas sagatavošanās darbības, lai pieņemtu īpašus obligātus noteikumus līgumiem par digitālā satura piegādi. Jāatzīmē, ka šie valsts noteikumi atšķiras pēc jomas un satura. Ir gaidāms, ka citas dalībvalstis arī pievienosies šai tendencei. Ja ES nerīkosies, uzņēmumi vēl biežāk saskarsies ar dažādiem obligātiem patērētāju līgumtiesību noteikumiem par digitālā satura piegādi.

Pašreizējā un gaidāmā sadrumstalotība rada uzņēmumiem šķēršļus pārrobežu tirdzniecībai, jo tiem ir jāsedz ar līgumtiesībām saistītas izmaksas. Uzņēmumiem arī nav skaidrības par savām tiesībām un pienākumiem. Šīs problēmas tieši ietekmē iekšējā tirgus izveidi un darbību un negatīvi ietekmē konkurenci. Ņemot vērā digitālā satura tiešsaistes tirgus daudzveidību, tirgum būtu grūti pārvarēt šo sadrumstalotību.

- **Subsidiaritāte (joma, kas nav ekskluzīvā kompetencē)**

Priekšlikums atbilst subsidiaritātes principam, kas noteikts Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā.

Dalībvalstis nespēj pienācīgā mērā sasniegt priekšlikuma mērķus.

Iniciatīvas mērķis ir likvidēt patērētāju līgumtiesību barjeras tiešsaistes pasaulē un palīdzēt izveidot patiesu digitālo vienoto tirgu uzņēmumu un patērētāju labā. Dalībvalstis nespēj pēc savas iniciatīvas pietiekamā mērā nojaukt šķēršļus, kas pastāv starp valstu tiesību aktiem. To var labāk sasniegt ar ES līmeņa iniciatīvu.

Šīs iniciatīvas konkrētais mērķis ir nodrošināt patērētājiem konkrētas tiesības koordinētā veidā un izveidot tiesisko noteiktību tiem uzņēmumiem, kuri pārdod savu digitālo saturu citās dalībvalstīs. Izstrādājot īpašus tiesību aktus par digitālā satura piegādi, katra dalībvalsts nespēs individuāli nodrošināt savu valsts tiesību aktu saskaņību ar citu dalībvalstu tiesību aktiem. Tādējādi, ES līmeņa iniciatīva palīdzēs saskaņīgi izstrādāt konkrētas patērētāju tiesības digitālā satura jomā.

Tādējādi rīcība ES līmenī būtu efektīvāka nekā rīcība valstu līmenī.

Turklāt ES līmeņa iniciatīva garantēs patērētāju tiesību saskaņotu piemērošanu, tai pat laikā nodrošinot, ka visi ES patērētāji gūs labumu no vienādi augsta patērētāju aizsardzības līmeņa. Tas radīs tiesisko noteiktību uzņēmumiem, kuri vēlas pārdot savu digitālo saturu citās dalībvalstīs. Šāda iniciatīva sniegs saskaņotu tiesisko pamatu saskaņotiem izpildes pasākumiem, jo ierosinātā direktīva tiks iekļauta Regulas (EK) Nr. 2006/2004¹⁸ par sadarbību starp valstu iestādēm, kas atbildīgas par tiesību aktu īstenošanu patērētāju tiesību aizsardzības jomā, pielikumā. Turklāt izpildes pasākumus lielā mērā veicinās ierosinātie vienādie un pilnībā saskaņotie noteikumi. Tādējādi tie stiprinās ES tiesību aktu īstenošanu ES patērētāju labā. Šādu rezultātu iespējams sasniegt tikai, rīkojoties ES līmenī.

¹⁷

Salīdzinošais pētījums par mākoņdatošanas līgumiem (2014. g.) DLA Piper, 33. lpp. un turpmāk; Piemērojamā tiesiskā regulējuma analīze un ieteikumi patērētāju aizsardzības paraugsistēmas apveidiem attiecībā uz digitālā satura līgumiem; Amsterdams Universitāte: Eiropas līgumtiesību pētījumu centrs (CSECL) Informācijas tiesību institūts (IViR): Amsterdams Tiesību un ekonomikas centrs (ACLE) 32. lpp un turpmāk.

¹⁸

OV L 364, 9.12.2004., 1. lpp.

- **Proporcionalitāte**

Priekšlikums atbilst proporcionalitātes principam, kas izklāstīts Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā, jo priekšlikums nepārsniedz mērķu sasniegšanai nepieciešamo.

Priekšlikums nesaskaņos visus digitālā satura piegādes līgumu aspektus. piemēram, cita starpā tas neregulēs līgumu noslēgšanas noteikumus. Tā vietā tas koncentrēsies tikai uz tādu īpaši izvēlētu, svarīgāko patērētāju ES līgumisko tiesību saskaņošanu ES līmenī, kuras ir būtiskas pārrobežu tiešsaistes darījumos un kuras ieinteresētās personas ir atzinušas par šķēršļiem tirdzniecībā, un kuras ir nepieciešamas, lai veicinātu patērētāju uzticēšanos, veicot tiešsaistes pirkumus ārzemēs. Turklāt, izvēloties direktīvu kā juridisko formu, nevis regulu, tiks panākta ievērojami mazāka ieviešanas valstu tiesību aktos (sk. sadaļu “Juridiskā instrumenta izvēle”), jo katra dalībvalsts varēs brīvi pielāgot tās īstenošanu saviem tiesību aktiem.

- **Juridiskā instrumenta izvēle**

Komisija piedāvā divu pilnīgas saskaņošanas direktīvu kopumu: direktīvu par dažiem digitālā satura piegādes līgumu aspektiem un direktīvu par dažiem preču tiešsaistes un cita veida distances pārdošanas līgumu aspektiem.

Izvēle par labu direktīvai sniedz brīvību dalībvalstīm pielāgot tās īstenošanu valsts tiesību aktiem. Piemēram, priekšlikumā nav noteikts, vai digitālā satura piegādes līgums jāuzskata par pirkuma, pakalpojumu, nomas vai *sui generis* līgumu; dalībvalstis to izlems pašas. Regulai būtu nepieciešams krietni detalizētāks un visaptverošāks regulējums nekā direktīvai, lai tās sekas būtu tieši piemērojamas. Rezultātā tā ievērojami vairāk ietekmētu valstu tiesību aktus. Tā varētu arī apdraudēt dokumenta izmantošanu nākotnē, jo atšķirībā no direktīvas tai vajadzētu būt daudz detalizētākai, kas neļautu nodrošināt pielaidi, lai pielāgotu pilnībā saskaņoto noteikumu ieviešanu tirgū, kas ātri attīstās gan tehnoloģiski, gan komerciāli, kāds ir digitālais tirgus.

Izvēle par labu pilnīgai saskaņošanai radīs vienkāršus un mūsdienīgus noteikumus, kas novērsīs šķēršļus līgumtiesībās un radīs labvēlīgu tiesisko regulējumu uzņēmumiem, tai pat laikā nodrošinot patērētājiem augstu tiesību aizsardzības līmeni visā ES.

Nesaistošs instruments, piemēram, brīvprātīgs līguma paraugs, nespētu sasniegt mērķi uzlabot iekšējā tirgus izveidi un darbību. Tirgotājiem joprojām būtu jāievēro dažādas valstu imperatīvās normas, kuras ir spēkā patērētāja mītnes zemē, ja tās nodrošina augstāku patērētāju tiesību aizsardzības līmeni nekā līguma paraugs, un joprojām būtu jāsaskaras ar līgumtiesībām saistītām izmaksām.

3. EX POST NOVĒRTĒJUMU, APSPRIEŠANĀS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMU REZULTĀTI

- **Apspriešanās ar ieinteresētajām personām**

Apspriešanās gaita

Tika izstrādāta plaša apspriešanās stratēģija, lai nodrošinātu daudzpusīgu dalību visā šīs iniciatīvas politikas cikla gaitā. Stratēģija balstījās sabiedriskas un mērķtiecīgas apspriešanās kombinācijā. Komisija vēlējās saņemt plašu un sabalansētu viedokļu klāstu šajā jautājumā, sniedzot visām attiecīgajām pusēm (uzņēmumiem, patērētājiem, valsts iestādēm, juristiem un akademiķiem) iespēju izteikt savu viedokli¹⁹.

Sabiedriskā apspriešana: 12 nedēļu ilgā atklātā sabiedriskajā apspriešanā internetā tika iegūtas 189 atbildes no visām ieinteresēto personu kategorijām visā ES.

¹⁹

Sīkāku informāciju par apspriešanos sk. http://ec.europa.eu/justice/newsroom/contract/opinion/index_en.htm.

Mērķtiecīgas apspriešanās: ieinteresēto personu apspriešanās grupa sastāvēja no 22 organizācijām, kuras pārstāvēja plašu interešu loku. Grupa tikās 7 reizes.

Tāpat no 2015. gada jūnija līdz augustam norisinājās padziļinātas uzņēmumu aptaujas ar nolūku iegūt informāciju par izmaksām saistībā ar līgumtiesībām, ar kurām uzņēmumi saskaras, pārdodot ārzemēs.

Digitālā vienotā tirgus stratēģijas ietvaros 2015. gadā tika izmantotas divas aptaujas — patērētāju aptauja²⁰ un uzņēmumu aptauja²¹, lai iegūtu informāciju, kas noteiktu galvenos ar pārrobežu tirdzniecību saistītos digitālā vienotā tirgus šķēršļus.

Visbeidzot, patērētāju digitālā satura ekonomiskā pētījuma ietvaros patērētājiem un uzņēmumiem uzdeva jautājumus par problēmu veidiem, ar kurām viņi ir saskārušies, iegādājoties digitālo saturu²².

Apspriešanās ar dalībvalstīm: no 2015. gada jūnija līdz oktobrim tika organizēti trīs darbsemināri ar dalībvalstīm. Attiecīgie jautājumi tika apspriesti arī ar valstu tiesībsardzības iestādēm, tiekoties ar Komiteju jautājumos par sadarbību patērētāju tiesību aizsardzības jomā (2015. gada aprīlī), un ar valstu iestādēm, kas atbildīgas par patērētāju aizsardzības politiku, Patērētāju aizsardzības politikas tīkla tikšanās reizē (2015. gada maijā).

Rezultātu apkopojums

Vairums nespecializēto uzņēmumu uzskata, ka nepieciešama ES rīcība pilnīgas saskaņošanas veidā; IT nozares un juridisko profesiju pārstāvju viedokļi atšķiras vairāk. Patērētāju organizācijas arī atzīst nepieciešamību rīkoties un atbalsta pilnīgu saskaņošanu, pie nosacījuma, ka būs garantēts augsts patērētāju tiesību aizsardzības līmenis. Vairums dalībvalstu, kas iesniedza atbildes, arī atbalsta rīcību attiecībā uz digitālo saturu ES līmenī. Dažas no tām norādīja, ka vēlētos redzēt pilnīgu saskaņošanu vai mērķtiecīgu pilnīgu saskaņošanu. Citas dalībvalstis vēlētos redzēt labāku īstenošanu un esošo noteikumu novērtējumu. Daļa no tām, uzskata, ka nepieciešams nodrošināt preču un digitālā satura noteikumu saderību.

Lielākā daļa respondentu atbalsta pieeju aptvert tikai līgumus starp uzņēmumiem un patērētājiem. Lielākā daļa patērētāju, dalībvalstu un juridisko profesiju pārstāvju atbalsta pieeju ietvert ne tikai digitālo saturu, ko piegādā par naudu, bet arī apmaiņā pret (personas un citiem) datiem, kurus sniedz patērētāji. Uzņēmumu viedokļi šajā jautājumā atšķiras.

Attiecībā uz noteikumu būtību patērētāji un juridisko profesiju pārstāvji uzsver, ka patērētājiem kā primāro tiesiskās aizsardzības līdzekli jāparedz iespēja izbeigt līgumu. Uzņēmumi uzsver, ka digitālā satura piegādātājiem vajadzētu būt iespējai atjaunot preču atbilstību pirms tiek dota iespēja izbeigt līgumu. Dažas IT asociācijas uzskata, ka patērētājiem jābūt tikai tiesībām izbeigt līgumu un saņemt samaksāto naudu un nav jābūt tiesībām pieprasīt nodrošināt satura atbilstību, jo tas radītu tirgotājiem nesamērīgus izdevumus. Citas IT asociācijas uzskata, ka digitālajam saturam vispār nav piemērojami tiesiskās aizsardzības līdzekļi attiecībā uz neatbilstību. Dalībvalstis gandrīz vienbalsīgi atbalsta visu attiecībā uz precēm jau pieejamo tiesiskās aizsardzības līdzekļu iekļaušanu. Lielākā daļa respondentu piekrīt, ka noteiktos apstākļos tirgotājiem jābūt iespējai mainīt piegādātā digitālā satura iezīmes (piemēram, iepriekš informējot patērētāju) un ka patērētājiem jābūt iespējai izbeigt ilgtermiņa līgumus.

20

GfK Eiropas Komisijai, Patērētāju apsekojums, lai identificētu digitālā vienotā tirgus galvenos pārrobežu šķēršļus un to svarīgākās jomas

21

Eiropas Komisijai, Patērētāju aptauja Nr. 413 "Uzņēmumi, kas veic tiešsaistes darbības" (2015. g.) http://ec.europa.eu/public_opinion/flash/fl_413_en.pdf.

22

Ekonomiskais pētījums par patērētāju digitālā satura produktiem, ICF International, 2015. g..

- **Pieredzes apkopošana un izmantošana**

Mākoņdatošanas līgumu ekspertu grupa tikās septiņas reizes, galvenokārt 2014. gadā. Šo ekspertu grupu izveidoja saskaņā ar Eiropas mākoņdatošanas stratēģiju un tajā tika iekļautas personas un organizācijas, kas pārstāv mākoņpakalpojumu sniedzējus un klientus, kā arī juristu un akademiķu pārstāvji ar pieredzi mākoņdatošanas līgumu jomā un personas datu aizsardzības jautājumos mākoņdatošanas līgumos.

Mākoņdatošanas līgumi bija īpaši svarīgi, nosakot ar līgumiem saistītās problēmas, kas attiecas uz šo direktīvu. Šie jautājumi, kas tika plaši apspriesti grupā, attiecas uz līgumu kvalitāti, atbildību vai to izmaiņām²³.

Komisija turklāt balstījās uz vairākiem ekonomikas un jurisprudences pētījumiem, kuri tika pasūtīti, vai nu īpaši šīs iniciatīvas nolūkiem vai arī Digitālā vienotā tirgus stratēģijas ietvaros²⁴.

- **Ietekmes novērtējums**

Regulējuma kontroles padome sniedza savu sākotnējo atzinumu par ietekmes novērtējuma projektu 2015. gada 16. oktobrī, kas, ņemot vērā padomes komentārus, tika grozīts un iesniegts atkārtoti. Otru atzinumu, kas apstiprināja ietekmes novērtējuma projektu, ievērojot komentārus, padome iesniedza 2015. gada 9. novembrī²⁵.

Pārskatītais ietekmes novērtējuma ziņojums un kopsavilkums ir publicēti kopā ar priekšlikumiem²⁶.

Izskatītās politikas alternatīvas

Ietekmes novērtējumā tika izskatītas ne tikai iespējamās sekas, ja politika netiks mainīta, bet arī sekojošas politikas alternatīvas: i) 1. variants: mērķtiecīgi pilnībā saskaņoti noteikumi par digitālo saturu un precēm; ii) 2. variants: mērķtiecīgi pilnībā saskaņoti noteikumi par digitālo saturu – tirgotāja valsts tiesību aktu piemērošana apvienojumā ar esošajiem saskaņotajiem noteikumiem par precēm; iii) 3. variants: mērķtiecīgi pilnībā saskaņoti noteikumi par digitālo saturu un nekādu izmaiņu politikā par precēm; iv) 4. variants: minimālās saskaņošanas noteikumi par digitālo saturu un nekādu izmaiņu politikā par precēm; v) 5. variants: brīvprātīgs Eiropas līguma paraugs apvienojumā ar ES uzticamības marķējumu.

Veicot šo variantu ietekmes salīdzinošu analīzi, ietekmes novērtējuma ziņojumā tiek izdarīts secinājums, ka vislabāk politikas mērķu sasniegšanai kalpotu 1. variants. Šis variants samazinās ar līgumsaistībām saistītās izmaksas tirgotājiem, kā arī sekmēs pārrobežu e-komerciju. Uzņēmumi, tirgojot ārzemēs, varēs lielā mērā paļauties uz savas valsts tiesību aktiem, jo galvenie noteikumi, kas attiecas uz pārrobežu tirdzniecību, būs vienādi visās dalībvalstīs. Lai gan jaunu noteikumu par digitālo saturu ieviešana var rādīt uzņēmumiem zināmas papildu izmaksas, šīs izmaksas būs ierobežotas, salīdzinot ar esošo situāciju, jo jaunās tiesības būs pilnībā saskaņotas. Tādējādi tie nodrošinās uzņēmumiem tiesiski drošu un

23 Sk., jo īpaši, Mākoņdatošanas līgumu ekspertu grupa – Detalizēta informācija par ekspertu grupas sastāvu un sapulču protokolus ir pieejami: http://ec.europa.eu/justice/contract/cloud-computing/expert-group/index_en.htm.

24 Jo īpaši sk.:
GfK Eiropas Komisijai, Patērētāju apsekojums, lai identificētu digitālā vienotā tirgus galvenos pārrobežu šķēršļus un to svarīgākās jomas, 2015. g.
Eurostat apsekojums par IST lietošanu mājāsaimniecībās un individuālām vajadzībām (2014. g.),
Salīdzinošais pētījums par mākoņdatošanas līgumiem (2014. g.) DLA Piper, 33. lpp. un turpmāk; Piemērojamā tiesiskā regulējuma analīze un ieteikumi patērētāju aizsardzības paraugsistēmas apveidiem attiecībā uz digitālā satura līgumiem; Amsterdams Universitāte: Eiropas līgumtiesību pētījumu centrs (CSECL) Informācijas tiesību institūts (IViR): Amsterdams Tiesību un ekonomikas centrs (ACLE) 32. lpp. un turpmāk.
Eiropas Komisijas ziņojums Nr. 413 "Uzņēmumi, kas veic tiešsaistes darbības" (2015. g.) http://ec.europa.eu/public_opinion/flash/fl_413_en.pdf.
25 Ekonomiskais pētījums par patērētāju digitālā satura produktiem, ICF International, 2015. g..
26 Regulējuma kontroles padomes atzinums ir pieejams vietnē: http://ec.europa.eu/justice/contract/index_en.htm.
Ietekmes novērtējums un kopsavilkums ir pieejams vietnē: http://ec.europa.eu/justice/contract/index_en.htm.

uzņēmējdarbībai draudzīgu vidi. Patērētājiem būs skaidrs tiesību kopums visā ES un tādēļ lielāka pārliecība, veicot pirkumus vai piekļūstot digitālam saturam pāri robežām. Tas radīs abpusēji izdevīgu situāciju kā uzņēmumiem, tā patērētājiem. Palielināsies konkurence, veicinot kopējo tirdzniecības apjoma pieaugumu un sekojoši lielāku un labāku izvēli un konkurētspējīgākas cenas patērētājiem, radot nozīmīgus makroekonomiskos ieguvumus ES.

Politikas izmaiņu neesamība neveicinātu digitālā vienotā tirgus mērķu sasniegšanu un radītu negatīvas ekonomiskās ietekmes risku, salīdzinot ar patreizējo situāciju.

2. variantā pilnībā saskaņoto noteikumu pozitīvā ietekme attiektos uz digitālo saturu. Attiecībā uz precēm tas stimulētu pārrobežu piedāvājumu, jo tirgotājiem būtu iespēja pārdot savas preces pāri robežām, pilnībā balstoties uz savas valsts tiesību aktiem. Patērētāji zināmā mērā varētu gūt labumu no lielākas izvēles un zemākām cenām. Taču šāda varianta gadījumā patērētājiem vairs nebūtu iespējams izmantot augstāku patērētāju tiesību aizsardzības līmeni, ko varētu sniegt viņu valsts tiesību akti. Un otrādi, patērētāji varētu gūtu labumu no iespējami augstāka patērētāju aizsardzības līmeņa saskaņā ar tirgotāja mītnes zemes tiesību aktiem, ja tie konkrētos jautājumos pārsniedz patērētāja valsts tiesību aktos paredzēto.

3. variantā pilnībā saskaņoto noteikumu pozitīvā ietekme attiektos uz digitālo saturu, taču attiecībā uz precēm saglabātos ar līgumtiesībām saistītie šķēršļi pārrobežu tirdzniecībai.

4. variants nodrošinātu minimuma tiesības patērētājiem attiecībā uz digitālā satura piegādes līgumiem ES teritorijā un tādējādi zināmā mērā paaugstinātu patērētāju uzticēšanos. Dalībvalstīm būtu iespēja pieņemt noteikumus ar augstāku aizsardzības pakāpi. Taču šāds variants nesamazinātu tirgotāju izmaksas, jo tiem joprojām būtu jāievēro valsts imperatīvie patērētāju līgumtiesību noteikumi, kas nodrošina augstāka līmeņa patērētāju tiesību aizsardzību, pārdodot preces citās dalībvalstīs.

5. variants varētu atvieglot uzņēmumiem digitālā satura tirdzniecību visā ES un sniegt patērētājiem apmierinošu patērētāju aizsardzības līmeni, kas būtu lielā mērā atkarīgs no līguma parauga noteikumu satura, par kuru vienotos nozare, un uzticamības marķējuma lietojuma un atzīšanas pakāpes ES uzņēmumu vidū. Patērētāji, iespējams, justos drošāk, veicot pirkumus pie ārzemju tirgotāja, kurš ir saņēmis ES uzticamības marķējumu. Tirgotājiem joprojām būtu jāievēro dažādas valsts imperatīvās normas, kuras ir spēkā patērētāja mītnes zemē, ja tās nodrošina augstāku patērētāju tiesību aizsardzības līmeni nekā līguma paraugā ietvertie noteikumi, kas joprojām radītu paaugstinātas ar līgumtiesībām saistītas izmaksas.

Priekšlikuma galvenā ietekme

Ietekmes novērtējums izvērtē abu priekšlikumu ietekmi – direktīvas par dažiem digitālā satura piegādes līgumu aspektiem un direktīvas par dažiem preču tiešsaistes un citiem distances pārdošanas līgumu aspektiem.

Abi priekšlikumi likvidēs ar līgumtiesībām saistītos šķēršļus pārrobežu tiešsaistes tirdzniecībā kā patērētājiem, tā arī tirgotājiem. Šo šķēršļu nojaukšana veicinās pārrobežu tirdzniecību: ja tiktu likvidēti ar līgumtiesībām saistītie šķēršļi, pārrobežu pārdošanā tiešsaistē iesaistītos par 122 000 vairāk uzņēmumu. ES iekšējais eksports pieaugtu par apmēram EUR 1 miljardu. Paaugstināta tiešsaistes mazumtirgotāju konkurence veicinātu mazumtirdzniecības cenu samazināšanu visās dalībvalstīs, kas sasniegtu vidēji -0,25 % ES līmenī. Pateicoties cenu samazināšanai un patērētāju uzticēšanās pieaugumam, ko veicinās vienādas ES tiesības, radīsies arī papildu patērētāju pieprasījums. Mājsaimniecību patēriņš, kas atspoguļo patērētāju labklājību, pieaugtu visās dalībvalstīs ar vidējo ES rādītāju + 0,23%, kas atbilst apmēram EUR 18 miljardiem. Jaunu patērētāju skaits, kuri iepirkto tiešsaistē pāri robežām, būtu starp 7,8 līdz 13 miljoniem. Katra pārrobežu pircēja gada laikā iztērētā vidējā summa arī pieaugtu

par EUR40. Šis piedāvājuma un pieprasījuma pieaugums tieši ietekmēs galvenos makroekonomiskos rādītājus katrā dalībvalstī un ES kopumā. Ir paredzams, ka kopējais reālā ES IKP pieaugums gadā būs aptuveni EUR 4 miljardi.

Ko un kā tas skars

Uzņēmumi saskarsies ar izmaksām, lai nodrošinātu atbilstību jaunajai direktīvai, taču ar laiku gūs pat lielāku labumu no pilnībā saskaņotajiem noteikumiem preču un digitālā satura eksportam visā ES. MVU netiks izslēgti no jauno tiesību aktu piemērošanas jomas – šāds izņēmums pazeminātu patērētāju uzticību, veicot pirkumus šajos uzņēmumos. Nav pamata samazināt patērētāju aizsardzību tajos gadījumos, kad viņi iepērkas pie MVU nevis lielajiem pārdevējiem. Šāds izņēmums arī samazinātu MVU iespējas gūt labumu no viena noteikumu kopuma, kas darbojas visā ES. Tieši otrādi, šī iniciatīva būs īpaši izdevīga MVU, kurus visvairāk skar izmaksas, kas saistītas ar viņu līgumu piemērošanu citu dalībvalstu imperatīvajām normām, un kuri biežāk aprobežojas ar vietējo tirgu nekā viņu lielāka izmēra konkurenti. Pārrobežu tirdzniecība šiem uzņēmumiem ir svarīga, lai iegūtu apjomradīto ietaupījumu radītās priekšrocības. MVU saskaras ir problēmu atrast klientus. Tā būtu vienkāršāk atrisināma tiešsaistes kontekstā, tā kā internets ļauj veikt tiešsaistes pārdošanu ar zemākām izmaksām salīdzinājumā ar bezsaistes tirdzniecību.

- **Pamattiesības**

Priekšlikums par digitālā satura piegādi pozitīvi ietekmēs virkni tiesību, kuras aizsargā ES Pamattiesību harta, jo īpaši 38. pants par patērētāju tiesību aizsardzību un 16. pants par darījumdarbības brīvību.

Mērķtiecīgs pilnībā saskaņotu digitālā satura noteikumu kopums ļaus īstenot Pamattiesību hartas 38. panta mērķi, uzlabojot patērētāju aizsardzību visā ES, jo tas ES patērētājiem sniegs skaidras un konkrētas tiesības, pērkot preces/pieklūstot digitālajam saturam iekšzemē vai no citām dalībvalstīm.

Pilnībā saskaņotu noteikumu kopums par digitālā satura piegādes galvenajiem aspektiem veicinās arī 16. pantā noteikto mērķu sasniegšanu, jo uzņēmumiem būs vieglāk pārdot digitālo saturu ES, gan iekšzemē, gan pāri robežām. Tādēļ tiks nostiprinātas viņu spējas paplašināt uzņēmējdarbību.

Visbeidzot skaidras līgumtiesības palīdzēs sasniegt 47. pantā noteikto mērķi (tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību), jo tās uzlabos iespējas īstenot savas tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesās. Jaunajiem noteikumiem būtu arī jāprecizē pieejamie tiesiskās aizsardzības līdzekļi strīdu gadījumā.

4. IETEKME UZ BUDŽETU

Šim priekšlikumam nebūs nekādas ietekmes uz budžetu.

5. CITI ELEMENTI

- **Īstenošanas plāni un uzraudzības, novērtēšanas un ziņošanas procedūras**

Dalībvalstīm būs pienākums nosūtīt Komisijai informāciju par īstenošanas pasākumiem, kas veikti saistībā ar Direktīvu par dažiem digitālā satura piegādes līgumu aspektiem. Šajos pasākumos tiks izklāstīts dalībvalstu pieņemto tiesību aktu saturs. Komisija veiks šo pasākumu uzraudzību, lai nodrošinātu atbilstību direktīvai.

Komisija veiks kontroles un novērtēšanas pasākumus, lai izvērtētu, cik efektīvi direktīva sasniedz savus mērķus. Izvērtējuma rezultāti tiks izmantoti pārskatīšanas procesā, kas notiks 5 gadus pēc direktīvas spēkā stāšanās un kura laikā tiks izskatīta direktīvas efektivitāte.

- **Skaidrojošie dokumenti**

Saskaņā ar Dalībvalstu un Komisijas 2011. gada 28. septembra kopīgo politisko deklarāciju par skaidrojošiem dokumentiem dalībvalstis ir apņēmušās pamatotos gadījumos papildus paziņojumiem par transponēšanas pasākumiem iesniegt vienu vai vairākus skaidrojošus dokumentus, kas var būt dokumenti atbilstības tabulu veidā vai citi dokumenti ar tādu pašu nolūku. Attiecībā uz šo direktīvu tiek uzskatīts, ka šādu dokumentu nosūtīšana ir pamatota.

- **Priekšlikuma īpašo noteikumu detalizēts skaidrojums**

Priekšlikums sastāv no 20 pantiem.

1. pantā izklāstīts direktīvas priekšmets, proti, pilnībā saskaņot galveno noteikumu kopumu par digitālā satura piegādes līgumiem. Tajā skaidrots, ka direktīvā ir iekļauti noteikumi par digitālā satura atbilstību, patērētājiem pieejamajiem tiesiskās aizsardzības līdzekļiem gadījumos, kad digitālais saturs neatbilst līgumam, kā arī konkrēti aspekti attiecībā uz tiesībām izbeigt ilgtermiņa līgumu un digitālā satura modificēšanu.

2. pantā ietverts direktīvā lietoto terminu definīciju saraksts. Dažas definīcijas izriet no pašreizējā *acquis*, piemēram, patērētāja definīcija, vai no priekšlikuma Regulai par vienotajiem Eiropas tirdzniecības noteikumiem. Citas definīcijas atspoguļo digitālā satura specifiskumu un ātro tehnoloģisko un komerciālo evolūciju. Piemēram, digitālā satura definīcija ir apzināti plaša un ietver visus digitālā satura veidus, tostarp, piemēram, lejupielādētas vai tīmeklī straumējamās filmas, mākoņkrātuvi, sociālos tīklus vai vizuālās modelēšanas failus 3D drukai, lai to varētu izmantot arī nākotnē, izvairītos no konkurences izkropļojumiem un izveidotu vienlīdzīgus spēles noteikumus.

3. pantā, pamatojoties uz direktīvas priekšmetu, ir izklāstīta direktīvas materiālā piemērošanas joma un piemērošanas joma attiecībā uz personām. Direktīva attiecas tikai uz darījumiem uzņēmumu un patērētāju starpā. Ar līgumtiesībām saistītās problēmas attiecībās starp uzņēmumiem (B2B), jo īpaši saistībā ar MVU īpašajām vajadzībām, ir atzītas digitālā vienotā tirgus stratēģijā un tiks analizētas citu stratēģijā paziņoto darbību kontekstā. Direktīva attiecas uz visu veidu digitālā satura piegādi. Tā arī attiecas uz digitālo saturu, ko piegādā ne tikai par naudu, bet arī apmaiņā pret (personas un citiem) patērētāju sniegtajiem datiem, izņemot gadījumus, kad dati tiek vākti vienīgi ar nolūku izpildīt juridiskās prasības. Direktīva neattiecas uz pakalpojumiem, kurus sniedz ar ievērojamu cilvēka iejaukšanos, vai uz līgumiem par īpašiem nozaru pakalpojumiem, piemēram, veselības aprūpes, azartspēļu vai finanšu pakalpojumiem. 3. pantā tiek precizēts, ka kolīzijas gadījumā starp šo direktīvu un kādu citu ES tiesību aktu priekšroka ir citam ES tiesību aktam. Jo īpaši, tajā tiek skaidrots, ka direktīva neskar datu aizsardzības noteikumus. Visbeidzot, tajā tiek skaidrots, ka direktīva neietekmē valstu tiesību aktus ciktāl konkrētais jautājums nav regulēts šajā direktīvā, piemēram, valstu noteikumus, kas nosaka patērētāja pienākumus pret digitālā satura piegādātāju vai regulē līgumu kvalifikāciju, sagatavošanu vai spēkā esamību.

4. pantā noteikts, ka šī direktīva ir pilnīgas saskaņošanas direktīva. Tā neļauj dalībvalstīm tās piemērošanas jomā pieņemt vai saglabāt tiesību aktus, kuri ir mazāk stingri vai stingrāki nekā šīs direktīvas prasības. Turklāt direktīvas 4. panta mērķis apvienojumā ar 1. pantu ir noteikt, ka dalībvalstis joprojām ir brīvas īstenot savas valsts risinājumus jomās, kas nav ietvertas direktīvas piemērošanas jomā.

5. pantā skaidrotas digitālā satura piegādes modalitātes un laiks. Digitālais saturs jāpiegādā patērētājam vai trešai personai, kuras rīcībā ir fizisks vai virtuāls aprīkojums, kas ļauj

apstrādāt digitālo saturu, piekļūst tam vai pārraidīt to gala patērētājam, un ar kuru patērētājam ir līgumattiecības. Pēc noklusējuma digitālo saturu ir jāpiegādā uzreiz, ja vien puses nevienojas citādi.

6. pantā ietverti dažādi līgumiskie un likumiskie atbilstības kritēriji, pēc kuriem tiek novērtēta digitālā satura kvalitāte. Digitālajam saturam galvenokārt jāatbilst līgumā solītajam. Ja šādu acīmredzamu norādījumu nav, digitālā satura atbilstība jānovērtē atbilstoši objektīvam kritērijam, proti, tam ir jāatbilst mērķim, kuram digitālo saturu ar tādu pašu aprakstu parasti izmanto. 6. pantā turklāt skaidrots, ka gadījumos, kad digitālo saturu piegādā noteiktu laika periodu, digitālajam saturam jāatbilst līguma noteikumiem visā līguma darbības laikā un patērētājam piegādājamajai digitālā satura versijai jābūt visjaunākajai līguma noslēgšanas brīdī pieejamai versijai.

7. pantā skaidrots, ka digitālā satura neatbilstība, kas radusies nepareizas integrēšanas patērētāja aparatūrā un programmatūrā dēļ, jāuzskata par līdzvērtīgu paša digitālā satura neatbilstībai, ja nepareizas integrēšanas iemesli ir piegādātāja kompetencē.

8. pantā iekļauta papildus atbilstības prasība, saskaņā ar kuru digitālajam saturam jābūt brīvam no jebkurām trešo pušu tiesībām, tostarp arī no tiesībām, kuru pamatā ir intelektuālais īpašums.

9. pants uzliek neatbilstības neesības pierādīšanas pienākumu piegādātājam, izņemot gadījumus, kad patērētāja digitālā vide ir nesaderīga ar digitālo saturu. Šāds apgrieztais pierādīšanas pienākums nav ierobežots laikā, jo digitālais saturs nenovalkājas un nenodilst. 9. pantā norādīts, ka patērētājam jāsadarbjas ar piegādātāju, lai piegādātājs varētu noskaidrot patērētāja digitālo vidi. Sadarbības pienākums aprobežojas ar piegādātājam tehniski pieejamajiem līdzekļiem, kas prasa vismazāko iejaukšanos.

10. pantā paredzēti gadījumi, kuros piegādātājs ir atbildīgs patērētāja priekšā, proti, kad digitālais saturs neatbilst līgumam vai piegādātājs nav piegādājis visu digitālo saturu. Ņemot vērā, ka digitālo saturu var piegādāt arī konkrētu laikposmu, piegādātājam vajadzētu būt atbildīgam par jebkāda veida neatbilstību, kas rodas šajā laikposmā.

11. pants nodrošina patērētājam tiesības izbeigt līgumu nekavējoties, ja piegādātājs nav piegādājis visu digitālo saturu, kā minēts 5. pantā.

12. pantā ir uzskaitīti patērētājam pieejamie tiesiskās aizsardzības līdzekļi digitālā satura nepiegādāšanas vai neatbilstības gadījumā. Pirmkārt, patērētājam ir tiesības uz digitālā satura atbilstības atjaunošanu saprātīgā laikā, nesagādājot ievērojamas neērtības un bez maksas. Otrkārt, patērētājam ir tiesības uz cenas samazinājumu vai līguma izbeigšanu, ja neatbilstība saistīta ar galvenajām veikspējas funkcijām.

13. pantā aprakstītas līguma izbeigšanas sekas digitālā satura neatbilstības dēļ. Piemēram, tas paredz, ka piegādātājam ir jāatgriež samaksātā cena vai gadījumā, ja atlīdzību sniedza datu veidā, jāatturas no datu vai jebkādas citas informācijas izmantošanas, kuru patērētājs ir sniedzis apmaiņā pret digitālo saturu. Tajā arī skaidrots, ka arī patērētājam jāatturas no turpmākas digitālā satura izmantošanas pēc līguma izbeigšanas.

14. pantā noteikts, ka tiesības uz zaudējumu atlīdzību aprobežojas ar gadījumiem, kad digitālais saturs un patērētāja aparatūra ir bojāti. Taču tajā noteikts, ka dalībvalstīm jāparedz detalizēti nosacījumi tiesību uz zaudējumu atlīdzību izmantošanai.

15. pantā uzskatīti nosacījumi, piemēram, iepriekšēja vienošanās vai patērētāja iepriekšējā informēšana vai patērētāja tiesības izbeigt līgumu, saskaņā ar kuriem piegādātājs var grozīt digitālā satura piegādes līgumu attiecībā uz digitālā satura galvenajām veikspējas funkcijām.

16. pantā paredzēti nosacījumi, saskaņā ar kuriem patērētājam ir tiesības izbeigt līgumus, kas noslēgti uz nenoteiktu laiku vai uz laiku, kas pārsniedz 12 mēnešus, un tādējādi mainīt pakalpojumu sniedzēju. Piemēram, patērētājs paziņo piegādātājam 14 dienas pirms līguma izbeigšana stājas spēkā. 16. pantā ir aprakstītas arī ilgtermiņa līguma izbeigšanas sekas. Pantā turklāt noteikts, ka piegādātājam jāatturas no datu vai jebkādas citas informācijas izmantošanas, kuru patērētājs ir sniedzis apmaiņā pret digitālo saturu.

17. pantā paredzētas piegādātāja tiesības uz atlīdzinājumu gadījumā, kad piegādātāja atbildību par neatbilstību patērētāja priekšā izraisījusi kādas agrākā darījumu ķēdes posmā esošas personas darbība vai bezdarbība. Šo tiesību īstenošanas kārtību reglamentēs dalībvalstu tiesību akti.

18. pantā dalībvalstīm noteikts pienākums nodrošināt atbilstīgus un efektīvus līdzekļus, lai nodrošinātu šīs direktīvas prasību izpildi.

19. pantā ir ietverta klauzula par patērētāja līgumtiesību noteikumu imperatīvo dabu, t.i., šis pants paredz, ka patērētājam nav saistošas nekādas atkāpes no direktīvas prasībām, ja tās ir par ļaunu patērētājam.

20. pantā paredzēti grozījumi citos ES tiesību aktos. Tiek grozīta Direktīva 1999/44/EK, lai abi tiesību instrumenti nepārklātos. 20. pantā arī paredzēts pievienot atsauci uz šo direktīvu Regulas (EK) Nr. 2006/2004 pielikumā, lai veicinātu pārrobežu sadarbību šīs direktīvas izpildē. Atsauce uz šo direktīvu tiek pievienota arī Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/22/EK²⁷ I pielikumā, lai nodrošinātu šajā direktīvā noteikto patērētāju kopējo interešu aizsardzību.

21. pantā noteikts transponēšanas termiņš dalībvalstīs.

22. pantā noteikts Komisijas pienākums pārskatīt šīs direktīvas piemērošanu ne vēlāk kā pēc 5 gadiem pēc tās spēkā stāšanās.

23. pantā noteikts spēkā stāšanās datums.

24. pantā paredzēti direktīvas adresāti.

²⁷

OV L110, 1.5.2009., 30. lpp.

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA**par dažiem digitālā satura piegādes līgumu aspektiem**

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,
 ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu,
 ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,
 pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,
 ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu²⁸,
 saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru,
 tā kā:

- (1) Elektroniskās komercijas izaugsmes potenciāls vēl nav pilnībā izmantots. Eiropas digitālā vienotā tirgus stratēģija²⁹ tiecas holistiski novērst lielākos šķēršļus pārrobežu e-komercijas attīstībai Savienībā, lai atraisītu šo potenciālu. Lai veicinātu Savienības digitālo ekonomiku un stimulētu vispārējo izaugsmi, ir nepieciešams patērētājiem nodrošināt labāku piekļuvi digitālajam saturam, un uzņēmumiem atvieglot digitālā satura piegādi.
- (2) Patiesa digitālā vienotā tirgus sasniegšanai ir nepieciešama digitālā satura piegādes līgumu aspektu saskaņošana, ņemot par pamatu augstu patērētāju aizsardzības līmeni.
- (3) Atšķirības valstu imperatīvajos noteikumos patērētāju līgumtiesību jomā un skaidru līgumtiesību noteikumu trūkums ir vieni no galvenajiem šķēršļiem, kas kavē digitālā satura piegādes attīstību, jo Savienības līmenī pastāv tika daži īpaši šim nolūkam paredzēti noteikumi. Nodarbojoties ar digitālā satura pārrobežu tirdzniecību, uzņēmumi saskaras ar papildus izmaksām, kas izriet no atšķirībām valstu imperatīvajos noteikumos patērētāju līgumtiesību jomā un juridiskās nenoteiktības. Uzņēmumiem turklāt rodas izmaksas, pielāgojot savus līgumus, jo dažās dalībvalstīs jau ir parādījušies īpaši imperatīvie noteikumi par digitālā satura piegādi, tādējādi radot šos līgumus regulējošo īpašo valstu tiesību aktu piemērošanas jomas un satura atšķirības. Dalībvalstīs, kurās vēl nav īpašu noteikumu par digitālā satura piegādi, tirgotāji, kas vēlas nodarboties ar pārrobežu tirdzniecību, saskaras ar nenoteiktību, jo bieži nezina, kādi noteikumi piemērojami digitālajam saturam dalībvalstī, uz kuru viņi vēlas eksportēt, kāds ir šo noteikumu saturs un vai tie ir imperatīvi.
- (4) Patērētāji nejūtas droši, veicot pārrobežu pirkumus, it sevišķi tiešsaistē. Viens no šīs nedrošības pamatiemesliem ir neskaidrība par galvenajām līgumiskajām tiesībām un skaidra regulējuma trūkums attiecībā uz līgumiem par digitālo saturu. Daudzi digitālā

28

OV C, , , lpp.

29

COM(2015) 192 final

satura patērētāji saskaras ar problēmām saistībā ar digitālā satura kvalitāti vai piekļuvi tam. Piemēram, viņi saņem nepareizu vai nederīgu digitālo saturu, vai nevar piekļūt attiecīgajam digitālajam saturam. Rezultātā patērētāji cieš finansiālu un cita veida kaitējumu.

- (5) Lai risinātu šīs problēmas, gan uzņēmumiem, gan patērētājiem jābūt iespējai paļauties uz pilnībā saskaņotiem digitālā satura piegādes noteikumiem, kas visā Savienībā regulē šāda veida darījumos būtiskākās līgumiskās tiesības.
- (6) Pilnībā saskaņoti patērētāju līgumtiesību noteikumi visās dalībvalstīs atvieglos uzņēmumiem digitālā satura piedāvāšanu pāri robežām. Tiem būs stabila līgumtiesību vide, tirgojot tiešsaistē vai citādi attālināti uz citu dalībvalsti. Pilnībā saskaņoti īpaši noteikumi par digitālo saturu visā ES likvidēs sarežģītību, ko izraisa dažādie valstu noteikumi, kas pašlaik ir piemērojami līgumiem par digitālā satura piegādi. Tie arī novērsīs tiesisko sadrumstalotību, kura pretējā gadījumā varētu rasties, parādoties jauniem valstu tiesību aktiem, kas īpaši regulē digitālo saturu.
- (7) Patērētāji gūs labumu no pilnīgi saskaņotām tiesībām ar augstu aizsardzības līmeni attiecībā uz digitālo saturu. Viņiem būs skaidri noteiktas tiesības, saņemot vai piekļūstot digitālajam saturam no jebkuras vietas ES. Tādējādi palielināsies viņu uzticēšanās, iegādājoties digitālo saturu. Tie arī veicinās kaitējuma samazināšanu, no kura pašlaik cieš patērētāji, jo būs skaidri noteiktu tiesību kopums, kas ļaus risināt problēmas ar digitālo saturu.
- (8) Šai direktīvai būtu pilnībā jāaskaņo galveno noteikumu kopums, kas pašlaik netiek reglamentēts Savienības līmenī. Tātad tajā būtu jāiekļauj noteikumi par digitālā satura atbilstību, patērētājiem pieejamajiem tiesiskās aizsardzības līdzekļiem gadījumos, kad digitālais saturs neatbilst līgumam, kā arī dažas modalitātes attiecībā uz šo tiesiskās aizsardzības līdzekļu izmantošanu. Šai direktīvai arī būtu jāaskaņo daži aspekti attiecībā uz tiesībām izbeigt ilgtermiņa līgumu, kā arī daži aspekti attiecībā uz digitālā satura modificēšanu.
- (9) Pilnībā saskaņojot visas prasības, kas saistītas ar jautājumiem, ko regulē šī direktīva, dalībvalstīm tiek liegta iespēja direktīvas piemērošanas jomā pieņemt citas formālas vai materiāltiesiskas prasības, piemēram, termiņu, kurā neatbilstībai jāparādās, patērētāja pienākumu informēt piegādātāju par neatbilstību noteiktā termiņā vai patērētāja pienākumu maksāt par digitālā satura izmantošanu līdz līguma izbeigšanai neatbilstības dēļ.
- (10) Šai direktīvai nevajadzētu ietekmēt valstu tiesību aktus, ciktāl attiecīgos jautājumus neregulē direktīva, piemēram, valstu noteikumus, kas nosaka patērētāja pienākumus pret digitālā satura piegādātāju vai regulē līgumu kvalifikāciju, sagatavošanu un spēkā esamību vai satura likumību. Dalībvalstīm vajadzētu arī saglabāt rīcības brīvību paredzēt detalizētus tiesību īstenošanas nosacījumus, piemēram, tiesību uz zaudējumu atlīdzību īstenošanai, ciktāl tas nav atrunāts šajā direktīvā, vai noteikumus, kuros izklāstītas līguma izbeigšanas sekas un kuri piemērojami papildus šajā direktīvā atrunātajiem atlīdzināšanas noteikumiem.
- (11) Direktīvai būtu jārisina problēmas saistībā ar dažādām digitālā satura kategorijām un tā piegādi. Lai neatpaliktu no ātrās tehnoloģiskās attīstības un digitālā satura jēdziens pēc būtības būtu izmantojams arī nākotnē, šajā direktīvā izmantotajam jēdzienam vajadzētu būt plašākam nekā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2011/83/ES³⁰. Jo īpaši ir jāiekļauj jumta pakalpojumi, kas ļauj izveidot, apstrādāt vai uzglabāt datus.

30

OV L 304, 22.11.2011., 64. lpp.

Nemot vērā, ka pastāv dažādi digitālā satura piegādes veidi, piemēram, nodošana uz pastāvīga informācijas nesēja, lejupielāde, ko veic patērētāji uz savām ierīcēm, straumēšana tīmeklī, piekļuves nodrošināšana digitālā satura uzglabāšanas iespējām vai piekļuve sociālo plašsaziņas līdzekļu lietošanai, šai direktīvai vajadzētu būt piemērojamai visam digitālajam saturam neatkarīgi no tā nodošanai izmantotā informācijas nesēja. Dažādu kategoriju nošķiršana šajā ātras tehnoloģiskās attīstības tirgū nebūtu vēlama, jo diez vai būtu iespējams izvairīties no dažādu piegādātāju diskriminācijas. Jānodrošina vienlīdzīgi konkurences apstākļi dažādu kategoriju digitālā satura piegādātājiem. Taču šo direktīvu nebūtu jāpiemēro digitālajam saturam, kas iekļauts precēs tādā veidā, ka tas darbojas kā preču neatņemama sastāvdaļa un tā funkcijas ir pakļautas preču galvenajām funkcijām.

- (12) Lai apmierinātu patērētāju cerības un nodrošinātu skaidru un vienkāršu tiesisko regulējumu piegādātājiem, kas piedāvā digitālo saturu uz pastāvīga informācijas nesēja, saistībā ar atbilstības prasībām un patērētājiem pieejamajiem tiesiskās aizsardzības līdzekļiem neatbilstības gadījumā, šai direktīvai vajadzētu būt piemērojamai tādām precēm kā DVD un CD, kuros digitālais saturs iekļauts tādā veidā, ka prece darbojas tikai kā digitālā satura nesējs. Direktīvu būtu jāpiemēro digitālajam saturam, ko piegādā pastāvīgā informācijas nesējā, neatkarīgi no tā, vai tā ir klātienē vai distances pārdošana, lai izvairītos no sadrumstalotības starp dažādiem izplatīšanas kanāliem. Direktīvai 2011/83/ES arī turpmāk vajadzētu būt piemērojamai šīm precēm, ietverot pienākumus saistībā ar preču piegādi, tiesiskās aizsardzības līdzekļus piegādes neveikšanas gadījumā un līguma būtību, saskaņā ar kuru preces tiek piegādātas. Direktīva neskar izplatīšanas tiesības, kas piemērojamas šīm precēm saskaņā ar autortiesību regulējumu.
- (13) Digitālajā ekonomikā tirgus dalībnieki arvien biežāk uzskata, ka informācijai par fiziskām personām ir naudaī līdzīga vērtība. Digitālo saturu bieži piegādā nevis par naudu, bet par citu atlīdzību, proti, sniedzot piekļuvi personas vai citiem datiem. Šādi īpaši uzņēmējdarbības modeļi tiek pielietoti dažādās formās ievērojamā tirgus daļā. Atlīdzības veidu nošķiršana pēc būtības nozīmētu dažādu uzņēmējdarbības modeļu diskrimināciju; tas sniegtu nepamatotu stimulu uzņēmumiem pāriet uz digitālā satura piedāvāšanu apmaiņā pret datiem. Ir jānodrošina vienlīdzīgi konkurences apstākļi. Turklāt, digitālā satura, kas piegādāts par cita veida atlīdzību, nevis naudu, darbības defekti var ietekmēt patērētāju ekonomiskās intereses. Tādēļ šīs direktīvas noteikumu piemērojamībai nevajadzētu būt atkarīgai no tā, vai par konkrētu digitālo saturu tika samaksāta nauda.
- (14) Attiecībā uz digitālo saturu, kas piegādāts par cita veida atlīdzību, nevis naudu, šo direktīvu būtu jāpiemēro tikai tiem līgumiem, kuros piegādātājs pieprasa un patērētājs aktīvi tieši vai netieši sniedz piegādātājam tādus datus kā vārdu un e-pasta adresi vai fotogrāfijas, piemēram, veicot individuālu reģistrēšanos vai uz līguma pamata, kas ļauj piekļūt patērētāju fotogrāfijām. Šo direktīvu nebūtu jāpiemēro situācijās, kurās piegādātājs vāc datus, kuri ir nepieciešami digitālā satura funkcionēšanai atbilstīgi līgumam, piemēram, ģeogrāfiskās atrašanās vietas datus, ja tas ir vajadzīgs mobilās lietotnes pienācīgai darbībai, vai ar vienīgo nolūku ievērot juridiskās prasības, piemēram, ja patērētāja reģistrēšanās ir nepieciešama drošības un identificēšanas nolūkos saskaņā ar piemērojamiem tiesību aktiem. Šo direktīvu nebūtu jāpiemēro situācijās, kurās piegādātājs vāc informāciju, tostarp personas datus, piemēram, IP adresi, vai citu automātiski ģenerētu informāciju, piemēram, informāciju, kuru vāc un nosūta ar sīkdatnes palīdzību, ja patērētājs to pats aktīvi nesniedz pat, ja patērētājs ir

akceptējis sīkdatni. To nebūtu jāpiemēro arī situācijās, kad patērētājam, lai piekļūtu digitālajam saturam, ir jānoskatās reklāmas.

- (15) Pret patērētāju ģenerēto saturu jāizturas tāpat, kā pret jebkuru citu digitālo saturu, kuru patērētājs sniedz vai uzglabā līguma darbības laikā, piemēram, mūzikas un video failiem, attēliem, spēlēm vai lietojumprogrammām. Patērētāju ģenerētais saturs ietver visāda veida piemērus, tostarp digitālos attēlus, video un audio failus, emuārus, diskusiju forumus, uz teksta balstītus sadarbības formātus, ziņas, tērēšanas, tvītus, žurnālus, podkāstus, mobilās ierīcēs izveidoto saturu, tiešsaistes virtuālās vides kontekstā izveidoto saturu, vērtējumus un saišu kolekcijas, kas attiecas uz tiešsaistes saturu.
- (16) Lai nodrošinātu vienotu tiesību kopumu patērētājiem un vienlīdzīgus konkurences apstākļus uzņēmumiem, patērētājiem vajadzētu būt vieniem un tiem pašiem tiesiskās aizsardzības līdzekļiem attiecībā uz digitālo saturu, kas neatbilst līgumam, neatkarīgi no satura izstrādes veida. Attiecīgi direktīvu būtu jāpiemēro līgumiem par digitālā satura izstrādi, kas īpaši pielāgots konkrētām patērētāja prasībām, ietverot īpaši pielāgotu programmatūru. Šo direktīvu būtu jāpiemēro arī vizuālās modelēšanas failu piegādei, kas nepieciešama 3D drukas kontekstā. Tomēr šai direktīvai nevajadzētu regulēt preces, kuras izgatavotas, izmantojot 3D drukas tehnoloģiju, vai tām nodarītos bojājumus.
- (17) Digitālais saturs ir ļoti svarīgs lietiskā interneta kontekstā. Tomēr ar lietisko internetu saistītos īpašos atbildības jautājumus, tostarp atbildību par datu līgumiem un līgumiem starp iekārtām, būtu lietderīgi risināt atsevišķi.
- (18) Līgumos var būt iekļauti piegādātāja vispārīgie noteikumi un nosacījumi, kuri patērētājam ir jāpieņem. Attiecībā uz atsevišķu digitālo saturu piegādātāji bieži apraksta pakalpojumu un izmērāmus pakalpojuma mērķus pakalpojumu līmeņa līgumā. Šie pakalpojumu līmeņa līgumi parasti tiek pievienoti galvenajam līgumam un kļūst par līgumattiecību starp piegādātāju un patērētāju svarīgu sastāvdaļu. Tiem vajadzētu ietilpt šīs direktīvas līguma definīcijā, tādēļ tiem būtu jāatbilst šeit izklāstītajiem noteikumiem.
- (19) Šo direktīvu būtu jāpiemēro tikai tiem pakalpojumiem, kuru galvenais priekšmets ir digitālā satura sniegšana. Tādēļ direktīvu nebūtu jāpiemēro pakalpojumiem, kurus piegādātājs veic pats un kur digitālie līdzekļi tiek izmantoti tikai piekļuves vai piegādes nolūkiem, piemēram, tulkojumiem, ko sniedz persona, vai citiem profesionāliem konsultāciju pakalpojumiem, kur tikai pakalpojuma rezultātu patērētājam piegādā, izmantojot digitālos līdzekļus.
- (20) Gadījumos, kad kāda līguma vai līgumu kopuma ietvaros piegādātājs piedāvā digitālo saturu kopā ar citiem pakalpojumiem, piemēram, telekomunikācijas pakalpojumiem vai precēm, kas nefunkcionē vienīgi kā digitālā satura nesējs, šo direktīvu būtu jāpiemēro tikai digitālā satura komponentei šajā kopumā. Citus elementus vajadzētu regulēt piemērojamiem tiesību aktiem.
- (21) Šai direktīvai nebūtu jāregulē digitālā satura piegādes aspektus, kas saistīti ar autortiesībām un citu intelektuālo īpašumu. Tādēļ tai nebūtu jāskar jebkādas tiesības vai pienākumus saskaņā ar tiesību aktiem par autortiesībām un intelektuālo īpašumu.
- (22) Fizisko personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi regulē Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 1995/46/EK³¹ un Eiropas Parlamenta un Padomes

31

OV L 281, 23/11/1995., 31 - 50. lpp.) [jāaizstāj ar Vispārīgo datu aizsardzības regulu, kad tā tiks pieņemta].

Direktīva 2002/58/EK³², kuras ir pilnībā piemērojamas digitālā satura piegādes līgumu kontekstā. Minētajās direktīvās jau ir noteikts Savienības tiesiskais regulējums personas datu jomā. Šis priekšlikums ir jāpiemēro un jāievieš pilnīgā saskaņā ar šo tiesisko regulējumu.

- (23) Digitālais saturs var sasniegt patērētājus dažādos veidos. Būtu lietderīgi noteikt vienkāršus un skaidrus noteikumus attiecībā uz piegādātāja galvenās līgumsaistības – piegādāt digitālo saturu patērētājam – modalitātēm un izpildes laiku. Ņemot vērā, ka piegādātājs principā nav atbildīgs par interneta pakalpojumu sniedzēja vai elektroniskas platformas darbību vai bezdarbību, kuru patērētājs ir izvēlējis digitālā satura saņemšanai, būtu jāpietiek ar to, ka piegādātājs piegādā digitālo saturu šai konkrētajai trešajai personai. Kas attiecas uz piegādes laiku, saskaņā ar tirgus praksi un tehniskajām iespējām digitālais saturs jāpiegādā uzreiz, ja vien puses nevienojas citādi, lai tiktu nodrošināti citi piegādes modeļi.
- (24) Lai veicinātu inovācijas vienotajā digitālajā tirgū un ietu līdzī tehnoloģiskai attīstībai, kas atspoguļojas digitālā satura ātri mainīgajā raksturā, būtu pamatoti nodrošināt, ka digitālais saturs pirmām kārtām atbilst līgumā atrunātajam.
- (25) Gadījumos, kad līgums nenosaka pietiekami skaidrus un izsmeļošus norādījumus, lai pārliecinātos par digitālā satura atbilstību līgumam, nepieciešams noteikt objektīvus atbilstības kritērijus, lai nodrošinātu, ka patērētājiem netiek atņemtas viņu tiesības. Šādos gadījumos atbilstība līgumam būtu jānovērtē, ņemot vērā mērķi, kuram digitālo saturu ar tādu pašu aprakstu parasti izmanto.
- (26) Savas būtības dēļ digitālajam saturam jāspēj mijiedarboties ar citu digitālo aprīkojumu, lai tas varētu normāli darboties; tāpēc sadarbībai vajadzētu būt ietilpt atbilstības kritērijos. Tam, jo īpaši, ir jāspēj mijiedarboties ar aparāturu, tostarp procesora ātrumu un grafiskās kartes funkcijām un programmatūru, ietverot operētājsistēmas konkrēto versiju vai konkrēto multivides atskaņotāju. Funkcionalitātes jēdzienam būtu jāattiecas uz veidiem, kā digitālo saturu var izmantot; jēdzienam būtu jāattiecas arī uz jebkādu tehnisko ierobežojumu esamību vai neesamību, piemēram, uz aizsardzību, izmantojot digitālo tiesību pārvaldību vai reģionālo kodējumu.
- (27) Kaut gan uz datiem balstīti pakalpojumi un tehnoloģijas sniedz ievērojamas priekšrocības; tiem arī ir dažas vājas vietas. Kā atzīts digitālā vienotā tirgus stratēģijā, augsta līmeņa tīklam un informācijas drošībai ir svarīga loma visā Eiropas Savienībā, lai nodrošinātu pamattiesību ievērošanu, piemēram, tiesību uz privātumu un personas datiem, lai palielinātu lietotāja uzticēšanos un pastiprināt ticību digitālajai ekonomikai. Programmatūrai aizvien vairāk izplatoties, tādas īpašības kā ticamība, drošība un pielāgojamība mainīgajām vajadzībām arī kļūst par galveno rūpi. Tādēļ ir aizvien svarīgāk, lai šie uz datiem balstītie pakalpojumi un tehnoloģijas nodrošinātu, ka šīs īpašības ir garantētas, ciktāl tas ir samērojams ar šo tehnoloģiju lomu un funkcijām. Jo īpaši, kvalitāte drošības un ticamības ziņā kļūst par tādu inovatīvo, jaukto pakalpojumu svarīgu sastāvdaļu, kuriem jāpaļaujas uz dažādu sistēmu sadarbību dažādos domēnos.
- (28) Piemērojot šīs direktīvas noteikumus, piegādātājiem būtu jāizmanto starptautiski iedibināti, Eiropas līmenī vai konkrētās nozares līmenī izstrādāti standarti, atklātas tehniskās specifikācijas, labā prakse un ētikas kodeksi, tostarp attiecībā uz plaši lietojamu datu formātu, ko izmanto lietotāja ģenerētā vai jebkura cita patērētāja

32

OV L 201, 17.7.2002., 37.–47. lpp.

sniegtā satura izgūšanai. Šajā kontekstā Komisijai var apsvērt starptautisko un Eiropas standartu izstrādes veicināšanu un tirdzniecības asociāciju un citu reprezentatīvu organizāciju ētikas kodeksu izstrādi, lai varētu atbalstīt šīs direktīvas vienotu ieviešanu.

- (29) Daudzi digitālā satura veidi tiek piegādāti kādu laikposmu. Piemēram, patērētāji var piekļūt mākoņpakalpojumiem kādu laikposmu. Tādēļ ir svarīgi nodrošināt, ka digitālais saturs atbilst līgumam visu līguma darbības laiku. Turklāt, ņemot vērā digitālā satura biežu uzlabošanu, it īpaši atjauninājumu veidā, patērētājam piegādājamajai digitālā satura versijai jābūt visjaunākajai līguma noslēgšanas brīdī pieejamajai versijai.
- (30) Lai tas pareizi darbotos, digitālais saturs pareizi jāintegrē patērētājā aparatūras un programmatūras vidē. Ja digitālā satura neatbilstība līgumam radusies nepareizas integrēšanas dēļ, to būtu jāuzskata par paša digitālā satura neatbilstību līgumam, ja to integrējis piegādātājs vai tas tika integrēts tā kontrolē, vai to integrējis patērētājs, ievērojot piegādātāja sniegtās integrēšanas instrukcijas, un nepareizā integrēšana notikusi nepieciešamo integrēšanas instrukciju nepilnību dēļ. Šādos gadījumos atbilstības trūkums izriet no piegādātāja kompetences.
- (31) Atbilstībai būtu jāaptver gan materiālos, gan juridiskos trūkumus. Trešo personu tiesības var efektīvi traucēt patērētājam baudīt digitālo saturu vai dažas no tā funkcijām saskaņā ar līgumu, ja šo trešo personu tiesības tiek pārkāptas un ja trešā persona pamatoti pieprasa, lai piegādātājs pārstāj pārkāpt šīs tiesības un pārstāj piedāvāt attiecīgo digitālo saturu. Juridiskie defekti ir īpaši svarīgi digitālā satura gadījumā, kas pēc būtības ir intelektuālā īpašuma tiesību objekts. Tāpēc piegādātājam būtu jāparedz pienākums nodrošināt, lai digitālais saturs būtu brīvs no trešo personu tiesībām, piemēram, ar digitālo saturu saistītiem autortiesību prasījumiem, kas patērētājam liedz digitālā satura izmantošanu saskaņā ar līgumu.
- (32) Ņemot vērā digitālā satura īpašo būtību un tā ievērojamo sarežģītību, kā arī ņemot vērā, ka piegādātājam, ir labākas zināšanas un piekļuve zinātnībai, tehniskajai informācijai un augsta tehniskā līmeņa palīdzībai, tieši piegādātājs atrodas labākā pozīcijā nekā patērētājs, lai varētu zināt digitālā satura neatbilstības līgumam iemeslus. Piegādātājs arī atrodas labākā pozīcijā, lai varētu novērtēt, vai neatbilstību līgumam izraisīja patērētāja digitālās vides nesaderība ar digitālā satura tehniskajām prasībām. Tādēļ strīda gadījumā tieši piegādātājam jāpierāda, ka digitālais saturs atbilst līgumam, izņemot gadījumus, kad piegādātājs pierāda, ka patērētāja digitālā vide ir nesaderīga ar digitālo saturu. Patērētājam būtu jāpierāda, ka digitālais saturs neatbilst līgumam tikai tad, ja piegādātājs ir pierādījis, ka patērētāja digitālā vide ir nesaderīga ar sadarbības un citām tehniskām prasībām.
- (33) Neskarot patērētāja pamattiesības uz privātās dzīves aizsardzību, tostarp saziņas konfidencialitāti, un uz personas datu aizsardzību, patērētājam jāsadarbojas ar piegādātāju, lai ļautu piegādātājam pārliecināties par patērētāja digitālo vidi, izmantojot attiecīgajos apstākļos visneuzbāzīgākos abu pušu rīcībā esošos tehniskos līdzekļus. To bieži veic, piemēram, sniedzot piegādātājam automātiski ģenerētus pārskatus par incidentiem vai informāciju par patērētāja interneta savienojumu. Tikai izņēmuma kārtā un labi pamatotos gadījumos, kad, pēc labākās apziņas izmantojot visus citus līdzekļus, nav nevienas citas iespējas, to var izdarīt, nodrošinot virtuālo piekļuvi patērētāja digitālajai videi. Tāpēc, ja piegādātājs nesadarbojas ar piegādātāju, patērētājam būtu jāpierāda, ka digitālais saturs neatbilst līgumam.

- (34) Piegādātājam vajadzētu būt atbildīgam patērētāja priekšā par neatbilstību līgumam un par digitālā satura nepiegādāšanu. Turklāt, ņemot vērā, ka digitālo saturu var piegādāt arī konkrētu laikposmu, ir pamatoti, ka piegādātājam vajadzētu būt atbildīgam par jebkāda veida neatbilstību, kas rodas šajā laikposmā.
- (35) Digitālā satura nepiegādāšana patērētājam saskaņā ar līgumu ir nopietna piegādātāja galvenās līgumsaistības pārkāpšana, kam būtu jāļauj patērētājam izbeigt līgumu nekavējoties. Ja piegādātājs sākotnēji ir piegādājis digitālo saturu, pārtraukumi piegādē, kuru dēļ digitālais saturs nav pieejams vai patērētājs tam nevar piekļūt īsu laikposmu, būtu jāuzskata par neatbilstību līgumam, nevis par nepiegādāšanu. Jo īpaši, digitālā satura nepārtrauktības prasībai būtu jāaptver vairāk nekā tikai nejausūs īslaicīgus piegādes pārtraukumus.
- (36) Neatbilstības līgumam gadījumā patērētājam pirmkārt vajadzētu būt tiesībām uz digitālā satura atbilstības līgumam atjaunošanu. Atkarībā no digitālā satura tehniskā raksturojuma, piegādātājs var izvēlēties konkrētu veidu, kā atjaunot digitālā satura atbilstību līgumam, piemēram, izlaižot atjauninājumus vai pieprasot, lai patērētājs piekļūtu digitālā satura jaunai kopijai. Ņemot vērā digitālā satura dažādību, nebūtu piemēroti noteikt fiksētus termiņus tiesību izmantošanai vai ar digitālo saturu saistīto pienākumu izpildei. Šādi termiņi nevar ņemt vērā šo dažādību un, atkarībā no konkrētā gadījuma, var būt vai nu pārāk īsi vai nu pārāk gari. Tādēļ, piemērotāk būtu atsaukties uz saprātīgiem termiņiem. Digitālā satura atbilstību līgumam būtu jāatjauno saprātīgā termiņā un bez maksas; jo īpaši patērētājam nebūtu jāsedz nekādas izmaksas, kas saistītas ar digitālā satura atjauninājuma izstrādi.
- (37) Otrkārt, patērētājam jābūt tiesībām pieprasīt cenas samazinājumu vai līguma izbeigšanu. Patērētāja tiesībām izbeigt līgumu būtu jāaprobežojas ar tiem gadījumiem, kad, piemēram, digitālā satura atbilstības nodrošināšana nav iespējama un neatbilstība pasliktina digitālā satura galvenās veiktspējas funkcijas. Kad patērētājs izbeidz līgumu, piegādātājam jāatgriež patērētāja samaksātā cena vai, ja digitālais saturs tiek piegādāts nevis par naudu, bet apmaiņā pret piekļuvi patērētāja sniegtajiem datiem, piegādātājam jāatturas no šo datu izmantošanas, nodošanas trešajām personām vai atļaušanas trešajām personām piekļūt tiem pēc līguma izbeigšanas. Ja atlīdzība ir sniegta personas datu veidā, atturēšanās no to izmantošanas nozīmē, ka piegādātājam ir jāīsteno visi pasākumi, lai nodrošinātu atbilstību datu aizsardzības noteikumiem, izdzēšot šos datus vai nodrošinot to anonimitāti tā, lai patērētāju nevarētu identificēt ar saprātīgiem līdzekļiem, kādus varētu izmantot vai nu piegādātājs, vai kāda cita persona. Neskarot datu pārziņa pienākumus saskaņā ar Direktīvu 95/46/EK, piegādātājam nav jābūt pienākumam veikt turpmākas darbības saistībā ar datiem, kurus piegādātājs ir likumīgi sniedzis trešajām personām digitālā satura piegādes līguma darbības laikā.
- (38) Pēc līguma izbeigšanas piegādātājam jāatturas arī no patērētāja ģenerētā satura izmantošanas. Tomēr, gadījumos, kas attiecīgo saturu ģenerēja vairāki patērētāji, piegādātājam ir tiesības turpināt izmantot patērētāja ģenerēto saturu, ja to izmanto minētie citi patērētāji.
- (39) Lai nodrošinātu, ka patērētājs gūst labumu no efektīvas aizsardzības attiecībā uz tiesībām izbeigt līgumu, piegādātājam būtu jāatļauj patērētājam izgūt visus patērētāja augšupielādētos datus, ko patērētājs ir izveidojis vai kas ir ģenerēti, lietojot digitālo saturu. Šim pienākumam būtu jāattiecas uz datiem, kurus piegādātājam ir pienākums saglabāt atbilstoši līgumam par digitālā satura piegādi, kā arī datiem, kurus piegādātājs ir faktiski saglabājis saistībā ar līgumu.

- (40) Ja pēc līguma izbeigšanas neatbilstības līgumam dēļ piegādātājs nodrošina patērētājam tehniskos līdzekļus datu izgūšanai, patērētājam vajadzētu būt tiesībām izgūt datus bez maksas, piemēram, nemaksājot par parasti izmantotā datu formāta izmantošanu, izņemot izmaksas, kas patērētājam rodas savas digitālās vides izmantošanas laikā, tostarp tīkla savienojuma izmaksas, jo tās nav konkrēti saistītas ar datu izgūšanu.
- (41) Ja līgums tiek izbeigts, no patērētāja nebūtu jāpieprasa samaksa par līgumam neatbilstīgā digitālā satura izmantošanu, jo tas patērētājam liegtu efektīvu aizsardzību.
- (42) Ņemot vērā nepieciešamību līdzsvarot patērētāju un piegādātāju likumīgās intereses, ja digitālais saturs, ko piegādāta kādu laikposmu par samaksu naudā, ir par pamatu tiesībām izbeigt līgumu, patērētājam vajadzētu būt tiesībām izbeigt līgumu tikai par to līguma daļu, kas atbilst laikam, kad digitālais saturs neatbilda līgumam. Tomēr, ja digitālo saturu piegādā par cita veida atlīdzību, nevis naudu, daļēja izbeigšana nav iespējama, jo nav iespējams proporcionāli sadalīt atlīdzinājumu, kas nav nauda.
- (43) Savas būtības dēļ digitālais saturs nenolietojas un nenodilst lietošanas gaitā un to biežāk piegādā kādu laikposmu nevis kā vienreizēju piegādi. Tāpēc būtu pamatoti nenoteikt laikposmu, kurā piegādātājam vajadzētu būt atbildīgam par neatbilstību, kas pastāv digitālā satura piegādes laikā. Attiecīgi dalībvalstīm būtu jāatturas no šāda laikposma saglabāšanas vai ieviešanas. Dalībvalstīm būtu jāsauglabā rīcības brīvība palauties uz valstī spēkā esošajiem noilguma noteikumiem, lai nodrošinātu tiesisko noteiktību attiecībā uz prasījumiem par digitālā satura neatbilstību.
- (44) Piegādātāja atbildības par zaudējumiem princips ir līgumu par digitālā satura piegādi būtisks elements. Lai palielinātu patērētāju ticību digitālajam saturam, šo principu nepieciešams regulēt Savienības līmenī, lai nodrošinātu, ka patērētāji necieš kaitējumu, ja viņu aparāturu vai programmatūru ir sabojājis līgumam neatbilstošs digitālais saturs. Tādēļ patērētājiem vajadzētu būt tiesībām saņemt kompensāciju par patērētāja digitālajai videi nodarīto kaitējumu līgumam neatbilstīga digitālā satura dēļ vai digitālā satura nepiegādāšanas dēļ. Taču dalībvalstīm būtu jānosaka detalizēti nosacījumi tiesību uz zaudējumu atlīdzību izmantošanai, vienlaikus ņemot vērā, ka atlaides nākotnes digitālā satura piegādēm, jo īpaši, kad piegādātāji tās piedāvā kā vienīgo kompensāciju par zaudējumiem, ne vienmēr nodrošina patērētājam situāciju, kādā patērētājs būtu bijis, ja digitālais saturs būtu pienācīgi piegādāts un atbilstu līgumam.
- (45) Tehnoloģisko un citu iemeslu dēļ piegādātājs ar būt motivēts mainīt digitālā satura funkcijas, kas tiek piegādāts kādu laikposmu. Šīs izmaiņas parasti sniedz patērētājam labumu, jo uzlabo digitālo saturu. Attiecīgi līgumslēdzējas puses var iekļaut līgumā attiecīgas klauzulas, kas ļauj piegādātājam veikt modifikācijas. Tomēr, gadījumos, kas šādas modifikācijas negatīvi ietekmē patērētāja gūto labumu no digitālā satura galvenās veikspējas funkcijas, tās var izjaukt līguma līdzsvaru vai veikspējas būtību līguma ietvaros tiktāl, ka patērētājs iespējams nebūtu noslēdzis līgumu. Tāpēc šādos gadījumos modifikācijām jābūt pakļautām konkrētiem nosacījumiem.
- (46) Konkurence ir labi funkcionējoša digitālā vienotā tirgus svarīgs elements. Lai stimulētu šādu konkurenci, patērētājiem jābūt iespējai reaģēt uz konkurentu piedāvājumiem un mainīt piegādātājus. Lai panāktu, ka tas darbojas praksē, viņiem vajadzētu būt iespējai to darīt netraucēti, bez juridiskiem, tehniskiem vai praktiskiem šķēršļiem, tostarp līgumu nosacījumiem vai līdzekļu trūkuma izgūt visus patērētāja augšupielādētos datus, ko patērētājs ir izveidojis vai kas ir ģenerēti, izmantojot digitālo saturu. Tomēr ir svarīgi arī aizsargāt esošas investīcijas un ticību noslēgtiem līgumiem. Tādēļ patērētājiem būtu jānodrošina tiesības izbeigt ilgtermiņa līgumus,

ievērojot noteiktus līdzsvarotus nosacījumus. Ar šo netiek izslēgts, ka patērētāju līgumus var noslēgt uz ilgāku līguma darbības laikposmu. Tomēr patērētājam vajadzētu būt tiesībām izbeigt jebkuras līgumattiecības, kas ilgst vairāk nekā 12 mēnešus. Lai novērstu šo tiesību apiešanu, tām būtu jāattiecas uz jebkuru līgumu, kura rezultātā līgums ir saistošs patērētājam ilgāk nekā 12 mēnešus neatkarīgi no tā, vai līgums ir noslēgts uz nenoteiktu laiku, vai tiek pagarināts automātiski vai pēc turpmākas pušu piekrišanas.

- (47) Galīgā patērētājam piegādātā digitālā satura neatbilstība līgumam bieži rodas vienā no darījumu ķēdes posmiem, kas ved no sākotnējā izstrādātāja pie gala piegādātāja. Lai gan gala piegādātājam vajadzētu būt atbildīgam patērētāja priekšā par neatbilstību līgumam, kas noslēgts šo divu pušu starpā, ir svarīgi nodrošināt, lai piegādātājam būtu atbilstošas tiesības attiecībā pret darījumu ķēdes dažādiem dalībniekiem, lai viņš varētu izpildīt savas saistības pret patērētāju. Tomēr, tie darījumu ķēdes dalībnieki, pret kuriem gala piegādātājs var vērsties un šādu prasību modalitātes un nosacījumus būtu jānosaka spēkā esošiem valstu tiesību aktiem.
- (48) Personām un organizācijām, kurām saskaņā ar valstu tiesību aktiem ir likumīgas intereses aizsargāt patērētāju līgumiskās tiesības, būtu jānodrošina tiesības uzsākt tiesvedību vai nu tiesā, vai arī administratīvā iestādē, kura ir tiesīga izskatīt sūdzības vai arī uzsākt attiecīgu tiesvedību.
- (49) Nekam šajā direktīvā nebūtu jāskar starptautisko privāttiesību normu piemērošanu, jo īpaši Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 593/2008³³ un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1215/2012³⁴.
- (50) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 1999/44/EK³⁵ ir jāgroza, lai atspoguļotu šīs direktīvas piemērošanas jomu saistībā ar pastāvīgu datu nesēju, kurā ietverts digitālais saturs, ja tas ir izmantots tikai un vienīgi kā digitālā satura nesējs satura piegādāšanai patērētājam.
- (51) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) 2006/2004³⁶ būtu jāgroza, iekļaujot atsauci uz šo direktīvu tās pielikumā, lai veicinātu pārrobežu sadarbību par šīs direktīvas izpildi.
- (52) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/22/EK³⁷ būtu jāgroza, iekļaujot atsauci uz šo direktīvu tās pielikumā, lai nodrošinātu, ka šajā direktīvā noteiktās patērētāju kopējās intereses ir aizsargātas.
- (53) Saskaņā ar Dalībvalstu un Komisijas 2011. gada 28. septembra kopīgo politisko deklarāciju par skaidrojošiem dokumentiem³⁸ dalībvalstis ir apņēmušās pamatotos gadījumos papildus paziņojumiem par transponēšanas pasākumiem iesniegt vienu vai vairākus skaidrojošus dokumentus, kas var būt dokumenti atbilstības tabulu veidā vai citi dokumenti ar tādu pašu nolūku. Attiecībā uz šo direktīvu likumdevējs uzskata, ka šādu dokumentu nosūtīšana ir pamatota.
- (54) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķus, proti, veicināt iekšējā tirgus darbību, konsekvēnti risinot ar līgumtiesībām saistītos šķēršļus digitālā satura piegādei, vienlaicīgi novēršot tiesisko sadrumstalotību, nevar pietiekami labi sasniegt

33 OV L 177, 17.7.2008., 6.-16. lpp.

34 OV L 351, 20.12.2012., 1. lpp.
35 OV L 171, 7.7.1999., 12. lpp.

36 OV L 364, 9.12.2004., 1. lpp.

37 OV L110, 1.5.2009., 30. lpp.

38 OV C 369, 17.12.2011., 14. lpp.

dalībvalstis, jo ir nepieciešams nodrošināt valstu tiesību aktu saskaņotību ar harmonizētu līgumtiesību palīdzību, kas turklāt veicinātu koordinētas izpildes darbības, bet tos var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var noteikt pasākumus saskaņā ar subsidiaritātes principu, kas izklāstīts Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.

- (55) Šī direktīva ievēro pamattiesības un principus, kuri atzīti jo īpaši Eiropas Savienības Pamattiesību hartā, konkrēti tās 16., 38. un 47. pantā,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Priekšmets

Šajā direktīvā ir noteiktas atsevišķas prasības attiecībā uz digitālā satura piegādes līgumiem ar patērētājiem, jo īpaši noteikumi par digitālā satura atbilstību līgumam, patērētājiem pieejamie tiesiskās aizsardzības līdzekļi neatbilstības līgumam gadījumos un šo aizsardzības līdzekļu izmantošanas kārtība, kā arī par šādu līgumu grozīšana un izbeigšana.

2. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

1. “digitālais saturs” ir
 - a) dati, kas ir radīti un piegādāti digitālā formātā, piemēram, video, audio, lietojumprogrammas, digitālās spēles un jebkura cita programmatūra;
 - b) pakalpojums, kas ļauj izveidot, apstrādāt vai uzglabāt datus digitālā formā, ja šādus datus sniedz patērētājs; un
 - c) pakalpojums, kas ļauj dalīties ar datiem digitālā formātā vai mijiedarboties ar citu pakalpojuma lietotāju sniegtajiem datiem;
2. “integrēšana” ir dažādu digitālās vides komponentu sasaistīšana, lai tie darbotos kā saskaņotais veselums saskaņā ar mērķiem, kuriem tas ir paredzēts;
3. “piegādātājs” ir jebkura fiziska vai jebkura privāta vai publiska juridiska persona, kura, tostarp ar jebkuras citas personas, kas darbojas šīs personas vārdā vai uzdevumā, starpniecību, darbojas nolūkos, kas ir saistīti ar tās komercdarbību, uzņēmējdarbību, amatniecisko darbību vai profesiju;
4. “patērētājs” ir jebkura fiziska persona, kura līgumos, uz ko attiecas šī direktīva, darbojas nolūkos, kas nav saistīti ar tās komercdarbību, uzņēmējdarbību, amatniecisko darbību vai profesiju;
5. “zaudējumu atlīdzība” ir naudas summa, uz kuru patērētājiem var būt tiesības kā uz kompensāciju par to digitālajai videi nodarīto mantisko kaitējumu;
6. “cena” ir naudas summa, kas jāsamaksā par piegādāto digitālo saturu;
7. “līgums” ir vienošanās nolūkā radīt saistības vai citas tiesiskas sekas;
8. “digitālā vide” ir aparatūra, digitālais saturs un jebkurš tīkla savienojums, ciktāl tie atrodas lietotāja kontrolē;

9. “sadarbspēja” ir digitālā satura spēja pildīt visas funkcijas, mijiedarbojoties ar konkrētu digitālo vidi;
10. “piegāde” ir piekļuves nodrošināšana digitālajam saturam vai digitālā satura pieejamības nodrošināšana;
11. “pastāvīgs informācijas nesējs” ir jebkurš instruments, kas patērētājam vai pārdevējam dod iespēju uzglabāt personīgi viņam adresētu informāciju, lai tā būtu pieejama turpmākai atsaucei informācijas mērķiem atbilstīgā laikposmā, un kas ļauj neizmainītā veidā pavairot uzglabāto informāciju;

3. pants

Piemērošanas joma

1. Šo direktīvu piemēro ikvienam līgumam, kura ietvaros piegādātājs piegādā patērētājam digitālo saturu vai apņemas to izdarīt un, apmaiņā pret to ir jāsamaksā cena vai patērētājs aktīvi sniedz cita veida atlīdzību, nevis naudu, personas datu vai jebkādu citu datu formā.
2. Šo direktīvu piemēro visiem tādu digitālo produktu piegādes līgumiem, kuri izgatavoti saskaņā ar patērētāja specifikācijām.
3. Izņemot 5. un 11. pantu, šo direktīvu piemēro visiem pastāvīgiem informācijas nesējiem, kuros ietverts digitālais saturs, ja pastāvīgais informācijas nesējs ir izmantots tikai un vienīgi kā digitālā satura nesējs.
4. Šo direktīvu nepiemēro digitālajam saturam, ko sniedz apmaiņā pret cita veida atlīdzību, nevis naudu, ciktāl piegādātājs prasa patērētājam sniegt personas datus, kuru apstrāde ir noteikti nepieciešama līguma izpildei vai tiesību aktu prasību ievērošanai, un piegādātājs tos turpmāk neapstrādā nekādā citā veidā, kas neatbilstu minētajam mērķim. Tāpat direktīvu nepiemēro citiem datiem, ko piegādātājs prasa patērētājam sniegt, lai nodrošinātu, ka digitālais saturs atbilst līgumam vai ir ievērotas tiesību aktu prasības, un piegādātājs neizmanto šos datus komerciāliem nolūkiem.
5. Šo direktīvu nepiemēro līgumiem par:
 - a) pakalpojumiem, kurus piegādātājs sniedz ar ievējojamu cilvēka iejaukšanos, ja digitālo formātu galvenokārt izmanto kā nesēju;
 - b) elektronisko komunikāciju pakalpojumiem, kā definēts Direktīvā 2002/21/EC;
 - c) veselības aprūpei kā definēts 3. panta a) punktā Direktīvā 2011/24/ES;
 - d) azartspēļu pakalpojumiem, proti, pakalpojumiem, kuri ietver likmes ar naudas vērtību azartspēlēs, tostarp tādās, kuras ietver prasmes elementu, piemēram, izlozēs, kazino spēlēs, pokera spēlēs un derību darījumos, un kuri tiek sniegti ar elektroniskiem līdzekļiem un pēc pakalpojuma saņēmēja individuāla lūguma;
 - e) finanšu pakalpojumiem.
6. Ja līgumā papildus digitālā satura piegādei ir ietverti citi elementi, šo direktīvu piemēro tikai digitālā satura piegādātāja un patērētāja statusā esošo pušu saistībām un tiesiskās aizsardzības līdzekļiem.

7. Kolīzijas gadījumā starp kādu šīs direktīvas noteikumu un kāda cita Savienības tiesību akta noteikumu, kas regulē konkrētu nozari vai jautājumu, minētā cita Savienības tiesību akta noteikumi ir pārāki par šo direktīvu.
8. Šī direktīva neskar fizisko personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi.
9. Ciktāl tas nav šeit reglamentēts, šī direktīva neskar valstu vispārīgās līgumtiesības, piemēram, noteikumus par līgumu izstrādi, spēkā esību vai sekām, tostarp noteikumus par līguma izbeigšanas sekām.

4. pants

Saskaņošanas pakāpe

Dalībvalstis nepatur spēkā vai neievieš noteikumus, kuri atšķiras no šajā direktīvā paredzētajiem noteikumiem, tostarp stingrākus vai mazāk stingrus noteikumus, lai nodrošinātu atšķirīgu patērētāju aizsardzības līmeni.

5. pants

Digitālā satura piegāde

1. Pildot līgumu par digitālā satura piegādi, piegādātājs piegādā digitālo saturu:
 - a) patērētājam; vai
 - b) trešajai personai, kuras rīcībā ir fizisks vai virtuāls aprīkojums, kas ļauj padarīt digitālo saturu pieejamu patērētājam vai ļauj patērētājam piekļūt tam un kuru patērētājs ir izvēlējis digitālā satura saņemšanai.
2. Piegādātājs piegādā digitālo saturu uzreiz pēc līguma noslēgšanas, ja vien puses nav vienojušās citādi. Piegādi uzskata par notikušu, ja digitālais saturs ir piegādāts patērētājam vai, ja ir piemērojams 1. punkta b) apakšpunkts, – patērētāja izvēlētajai trešajai personai atkarībā no tā, kura no minētajām piegādēm notiek agrāk.

6. pants

Digitālā satura atbilstība līgumam

1. Lai atbilstu līgumam, digitālais saturs attiecīgos gadījumos atbilst šādiem kritērijiem:
 - a) tā daudzums, kvalitāte, ilgums un versija, kā arī funkcijas, sadarbība un citas veikspējas funkcijas, piemēram, pieejamība, nepārtrauktība un drošība, atbilst līguma prasībām, tostarp jebkurai pirms līguma sniegtajai informācijai, kas veido līguma neatņemamu sastāvdaļu;
 - b) tas ir derīgs jebkuram konkrētam nolūkam, kuram patērētājs to pieprasa un ko patērētājs ir darījis zināmu piegādātājam līguma noslēgšanas brīdī, un piegādātājs ir tam piekritis;
 - c) tas ir piegādāts kopā ar instrukcijām un palīdzības sniegšanu patērētājam, kā paredzēts līgumā; un
 - d) tas ir atjaunināts, kā noteikts līgumā.
2. Ciktāl līgums attiecīgos gadījumos skaidri un izsmelīgi nenosaka prasības digitālajam saturam atbilstoši 1. punktam, digitālais saturs atbilst mērķiem, kuriem digitālo saturu ar tādu pašu aprakstu parasti izmanto, ieskaitot tā funkcijas,

sadarbspēju un citas veiktspējas funkcijas, piemēram, pieejamību, nepārtrauktību un drošību, ņemot vērā:

- a) vai digitālais saturs ir piegādāts apmaiņā pret cenas samaksu vai par cita veida atlīdzību, nevis naudu;
 - b) attiecīgos gadījumos, pastāvošos starptautiskos tehniskos standartus vai, ja šādu tehnisko standartu nav, piemērojamos nozares ētikas kodeksus un labo praksi; un
 - c) jebkuru publisku paziņojumu, ko sniedzis piegādātājs, kas sniegts piegādātāja vārdā, vai ko sniegušas citas personas agrākos darījumu ķēdes posmos, izņemot gadījumus, kad piegādātājs pierāda, ka:
 - i) nebija vai pamatoti nevarēja būt informēts par šādu paziņojumu;
 - ii) līdz līguma noslēgšanas brīdim paziņojums ir koriģēts;
 - iii) šis paziņojums nevarēja ietekmēt lēmumu iegādāties digitālo saturu.
3. Ja līgumā ir noteikts, ka digitālo saturu piegādā kādu laikposmu, digitālais saturs atbilst līgumam visu šo laikposmu.
 4. Ja nav panākta cita vienošanās, digitālo saturu piegādā atbilstīgi jaunākajai digitālā satura versijai, kas bija pieejama līguma noslēgšanas brīdī.
 5. Digitālais saturs atbilst līgumam, ja tās atbilst arī 7. un 8. panta prasībām.

7. pants

Digitālā satura integrēšana

Ja digitālais saturs ir nepareizi integrēts patērētāja digitālajā vidē, digitālā satura neatbilstību, kas izriet no nepareizas integrēšanas, uzskata par paša digitālā satura neatbilstību, ja:

- a) digitālo saturu integrēja piegādātājs vai piegādātājs uzņēmās atbildību par integrēšanu; vai
- b) tika paredzēts, ka digitālo saturu integrēs patērētājs, un integrēšana tika veikta nepareizi nepietiekamu integrēšanas instrukciju dēļ, ja šīs instrukcijas tika sniegtas saskaņā ar 6. panta 1. punkta c) apakšpunktu vai ja tās bija jāsniedz saskaņā ar 6. panta 2. punktu.

8. pants

Trešās personas tiesības

1. Digitālā satura piegādes patērētājam brīdī, digitālais saturs ir brīvs no visām trešo personu tiesībām, tostarp tiesībām, kas balstītas uz intelektuālo īpašumu, lai digitālo saturu varētu izmantot saskaņā ar līgumu.
2. Ja digitālo saturu piegādā kādā laikposmā, piegādātājs visā minētajā laikposmā nodrošina, ka patērētājam piegādātais digitālais saturs ir brīvs no trešo personu tiesībām, tostarp tiesībām, kas balstītas uz intelektuālo īpašumu, lai digitālo saturu varētu izmantot saskaņā ar līgumu.

9. pants

Pierādīšanas pienākums

1. Pienākums pierādīt atbilstību līgumam 10. pantā norādītajā brīdī ir piegādātājam.
2. Šā panta 1. punktu nepiemēro, ja piegādātājs parāda, ka patērētāja digitālā vide ir nesaderīga ar digitālā satura sadarbību un citām tehniskām prasībām, un piegādātājs informēja patērētāju par šādām prasībām pirms līguma noslēgšanas.
3. Patērētājam jāsadarbojas ar piegādātāju, cik tas iespējams un nepieciešams, lai varētu noskaidrot patērētāja digitālo vidi. Sadarbības pienākums aprobežojas ar pieejamajiem patērētājam visneuzbāzīgākajiem tehniskajiem līdzekļiem. Ja patērētājs nesadarbojas, neatbilstību līgumam pierāda patērētājs.

10. pants

Piegādātāja atbildība

Piegādātājs atbild patērētāja priekšā par:

- a) digitālā satura nepiegādāšanu;
- b) jebkuru neatbilstību, kas pastāv digitālā satura piegādes brīdī; un
- c) ja līgumā ir norādīts, ka digitālo saturu piegādā kādu laika posmu, – jebkuru neatbilstību, kas rodas šā perioda laikā.

11. pants

Tiesiskās aizsardzības līdzeklis nepiegādāšanas gadījumā

Ja piegādātājs nav piegādājis digitālo saturu saskaņā ar 5. pantu, patērētājam ir tiesības nekavējoties izbeigt līgumu saskaņā ar 13. pantu.

12. pants

Tiesiskās aizsardzības līdzekļi neatbilstības līgumam gadījumā

1. Neatbilstības līgumam gadījumā patērētājs ir tiesīgs prasīt digitālā satura atbilstības līgumam nodrošināšanu bez maksas, ja vien tas nav neiespējami, nesamērīgi vai nelikumīgi.
Digitālā satura atbilstības līgumam nodrošināšanu uzskata par nesamērīgu, ja tās rezultātā piegādātājam rodas nesamērīgas izmaksas. Nosakot, vai izmaksas ir nesamērīgas, ņem vērā:
 - a) digitālā satura vērtību, kāda tā būtu atbilstības līgumam gadījumā; un
 - b) neatbilstības līgumam nozīmīgumu tā nolūka sasniegšanai, kuram parasti izmanto digitālo saturu ar šādu aprakstu.
2. Piegādātājs nodrošina digitālā satura atbilstību līgumam saskaņā ar 1. punktu samērīgā termiņā, sākot no brīža, kad patērētājs ir informējis piegādātāju par neatbilstību līgumam un, nesagādājot būtiskas neērtības patērētājam, ņemot vērā digitālā satura raksturu un nolūku, kādam patērētājs digitālo saturu pieprasījis.
3. Patērētājam ir tiesības vai nu uz cenas proporcionālu samazinājumu 4. punktā aprakstītajā veidā, ja digitālais saturs tiek piegādāts par cenas samaksu, vai uz līguma izbeigšanu saskaņā ar 5. punktu un 13. pantu, ja:
 - a) digitālā satura atbilstības nodrošināšana kā tiesiskās aizsardzības līdzeklis ir neiespējama, nesamērīga vai nelikumīga;

- b) piegādātājs nav realizējis tiesiskās aizsardzības līdzekli 2. punktā norādītajā termiņā;
 - c) digitālā satura atbilstības nodrošināšana kā tiesību aizsardzības līdzeklis rādīs patērētājam ievērojamas neērtības; vai
 - d) piegādātājs ir paziņojis, vai no apstākļiem skaidri izriet, ka piegādātājs nenodrošinās digitālā satura atbilstību līgumam.
4. Cenas samazinājums ir proporcionāls patērētāja saņemtā digitālā satura vērtības samazinājumam, salīdzinot ar līgumam atbilstīga digitālā satura vērtību.
5. Patērētājs var izbeigt līgumu tikai tad, ja neatbilstība līgumam mazina digitālā satura funkcionalitāti, sadarbspēju un citas galvenās veikspējas funkcijas, piemēram, pieejamību, nepārtrauktību un drošību, gadījumos, kad tas nepieciešams saskaņā ar 6. panta 1. un 2. punktu. Pienākums pierādīt, ka līgumam neatbilstīgais digitālais saturs nemazina digitālā satura funkcionalitāti, sadarbspēju un citas galvenās veikspējas funkcijas, gulstas uz piegādātāju.

13. pants

Izbeigšana

1. Patērētājs izmanto tiesības izbeigt līgumu, par to nosūtot paziņojumu pārdevējam ar jebkādiem līdzekļiem.
2. Kad patērētājs izbeidz līgumu:
 - a) piegādātājs bez nepamatotas kavēšanās un jebkurā gadījumā ne vēlāk kā 14 dienu laikā no paziņojuma saņemšanas atmaksā patērētājam samaksāto cenu;
 - b) piegādātājs veic visus pasākumus, kuri varētu būt gaidāmi, lai atturētos izmantot cita veida atlīdzību, nevis naudu, ko patērētājs ir sniedzis apmaiņā pret digitālo saturu, kā arī citus datus, ko piegādātājs ir vācis saistībā ar digitālā satura piegādi, tostarp visa veida patērētāja sniegtu saturu, izņemot saturu, ko kopīgi radījis patērētājs un citi, kas turpina izmantot šo saturu;
 - c) piegādātājs nodrošina patērētājam tehniskos līdzekļus, lai izgūtu visu patērētāja sniegto saturu un jebkurus citus datus, kas izveidoti vai ģenerēti, patērētājam lietojot digitālo saturu, ciktāl piegādātājs ir paturējis šos datus. Patērētājam ir tiesības izgūt saturu bez maksas, bez ievērojamām neērtībām, samērīgā termiņā un plaši lietojamā datu formātā;
 - d) ja digitālais saturs nebija piegādāts uz pastāvīga informācijas nesēja, patērētājs atturas no digitālā satura izmantošanas vai tā pieejamības nodrošināšanas trešajām personām, jo īpaši, izdzēšot digitālo saturu vai citādi padarot to nelasāmu;
 - e) ja digitālais saturs tika piegādāts uz pastāvīga informācijas nesēja, patērētājs:
 - i) pēc piegādātāja pieprasījuma, uz piegādātāja rēķina atgriež pastāvīgo informācijas nesēju piegādātājam bez nepamatotas kavēšanās un jebkurā gadījumā ne vēlāk kā 14 dienu laikā no piegādātāja pieprasījuma; un
 - ii) izdzēš jebkuras lietojamās digitālā satura kopijas, padara tas nelasāmas vai citādi atturas no tā izmantošanas vai tā pieejamības nodrošināšanas trešajām personām.

3. Pēc līguma izbeigšanas, piegādātājs var novērst digitālā satura turpmāku izmantošanu no patērētāja puses, jo īpaši, padarot digitālo saturu nepieejamu patērētājam vai atspējojot patērētāja lietotāja kontu, neskarot 2. punkta c) apakšpunktu.
4. Patērētājam nav pienākuma maksāt par digitālā satura lietošanu laikā pirms līguma izbeigšanas.
5. Ja digitālo saturu piegādāja par konkrētas cenas samaksu un līgumā paredzētā laikposmā, patērētājs var izbeigt līgumu tikai attiecībā uz to laikposma daļu, kad digitālais saturs nebija atbilstīgs līgumam.
6. Ja patērētājs izbeidz daļu no līguma saskaņā ar 5. punktu, piemēro 2. punktu, izņemot b) apakšpunktu attiecībā uz laikposmu, kurā digitālais saturs bija atbilstīgs līgumam. Piegādātājs atgriež patērētājam samaksātās cenas daļu, kas atbilst laikposmam, kad digitālais saturs nebija atbilstošs līgumam.

14. pants

Tiesības uz zaudējumu atlīdzību

1. Piegādātājam ir pienākums atlīdzināt patērētājam jebkuru mantisku kaitējumu patērētāja digitālajai videi, ko izraisījusi neatbilstība līgumam un digitālā satura nepiegādāšana. Zaudējumu atlīdzībai pēc iespējas jārada patērētājam situācija, kurā patērētājs būtu bijis, ja digitālais saturs būtu pienācīgi piegādāts un atbilstu līgumam.
2. Dalībvalstis nosaka detalizētus noteikumus tiesību uz zaudējumu atlīdzību izmantošanai

15. pants

Digitālā satura modificēšana

1. Ja atbilstoši līgumam digitālo saturu piegādā līgumā paredzēto laikposmu, piegādātājs var mainīt digitālā satura funkcionalitāti, sadarbspēju un citas galvenās veiktspējas funkcijas, piemēram, pieejamību, nepārtrauktību un drošību, ciktāl šīm izmaiņām nav nelabvēlīgas ietekmes uz patērētāja piekļuvi digitālajam saturam vai digitālā satura izmantošanu, tikai ja:
 - a) līgums to paredz;
 - b) patērētājs tika samērīgā termiņā iepriekš brīdināts par modificēšanu ar skaidru paziņojumu uz pastāvīga informācijas nesēja;
 - c) patērētājam ir atļauts izbeigt līgumu bez maksas ne mazāk kā 30 dienu laikā no šī paziņojuma saņemšanas; un
 - d) pēc līguma izbeigšanas saskaņā ar c) apakšpunktu patērētājam tiek nodrošināti tehniskie līdzekļi visa saskaņā ar 13. panta 2. punkta c) apakšpunktu sniegtā satura izgūšanai.
2. Ja patērētājs attiecīgos gadījumos izbeidz līgumu saskaņā ar 1. punktu:
 - a) piegādātājs patērētājam atgriež daļu no samaksātās cenas, kas atbilst laikposmam pēc digitālā satura modificēšanas;
 - b) piegādātājs atturas izmantot cita veida atlīdzību, nevis naudu, kuru patērētājs sniedzis apmaiņā pret digitālo saturu un jebkurus citus datus, kurus piegādātājs

ir savācis saistībā ar digitālā satura iegādi, tostarp jebkuru patērētāja sniegto saturu.

16. pants

Tiesības izbeigt ilgtermiņa līgumus

1. Ja līgums paredz digitālā satura piegādi nenoteiktu laiku vai sākotnējais līguma darbības ilgums vai atjaunošanas periodu kombinācija pārsniedz 12 mēnešus, patērētājam ir tiesības izbeigt līgumu jebkurā brīdī pēc pirmā 12 mēnešu perioda izbeigšanas.
2. Patērētājs izmanto tiesības izbeigt līgumu, par to nosūtot paziņojumu pārdevējam ar jebkādiem līdzekļiem. Izbeigšana stājas spēkā 14 dienas pēc paziņojuma saņemšanas.
3. Ja digitālais saturs tiek piegādāts par cenas samaksu, patērētājs ir atbildīgs par tās digitālā satura cenas daļas samaksu, kas atbilst laikposmam pirms izbeigšanas spēkā stāšanās.
4. Ja patērētājs izbeidz līgumu saskaņā ar šo pantu:
 - a) piegādātājs veic visus pasākumus, kuri varētu būt gaidāmi, lai atturētos izmantot cita veida atlīdzību, nevis naudu, kuru patērētājs sniedzis apmaiņā pret digitālo saturu, un jebkurus citus datus, kurus piegādātājs ir savācis saistībā ar digitālā satura iegādi, tostarp jebkuru patērētāja sniegto saturu;
 - b) piegādātājs nodrošina patērētājam tehniskos līdzekļus, lai izgūtu visu patērētāja sniegto saturu un jebkurus citus datus, kas izveidoti vai ģenerēti, patērētājam lietojot digitālo saturu, ciktāl piegādātājs ir paturējis šos datus. Patērētājam ir tiesības izgūt saturu bez ievērojamām neērtībām, samērīgā termiņā un plaši lietojamā datu formātā; un
 - c) attiecīgā gadījumā patērētājs izdžēš jebkuras lietojamas digitālā satura kopijas, padara tas nelasāmas vai citādi atturas no tā izmantošanas vai tā pieejamības nodrošināšanas trešajām personām.
5. Pēc līguma izbeigšanas, piegādātājs var novērst digitālā satura turpmāku izmantošanu no patērētāja puses, jo īpaši, padarot digitālo saturu nepieejamu patērētājam vai atspējojot patērētāja lietotāja kontu, neskarot 4. punkta b) apakšpunktu.

17. pants

Tiesības uz atlīdzinājumu

Ja piegādātājs ir atbildīgs patērētāja priekšā par digitālā satura nepiegādāšanu vai neatbilstību līgumam, kas radusies kādas personas darbības vai bezdarbības dēļ agrākā darījumu ķēdes posmā, piegādātājs ir tiesīgs izmantot tiesiskās aizsardzības līdzekļus pret atbildīgo personu vai personām darījumu ķēdē. Valsts tiesību aktos nosaka personu, pret kuru piegādātājs var vērst tiesiskās aizsardzības līdzekļus, kā arī to īstenošanas kārtību un nosacījumus.

18. pants

Izpilde

1. Dalībvalstis nodrošina atbilstīgus un efektīvus līdzekļus, lai nodrošinātu šīs direktīvas ievērošanu.

2. Šā panta 1. punktā minētie līdzekļi ietver noteikumus, kuri paredz, ka viena vai vairākas no šādām iestādēm, kā noteikts attiecīgajos valsts tiesību aktos, var iesniegt pieteikumu valsts tiesā vai kompetentajās administratīvajās iestādēs, lai nodrošinātu, ka tiek piemēroti valsts noteikumi, ar kuriem transponē šo direktīvu:
- a) valsts iestādes vai to pārstāvji;
 - b) patērētāju organizācijas, kurām ir likumīgas intereses patērētāju aizsardzībā;
 - c) profesionālas organizācijas, kurām ir likumīgas intereses rīkoties.

19. pants

Imperatīvais raksturs

Ja vien direktīvā nav noteikts citādi, neviena līguma noteikums, kas patērētājam par ļaunu izslēdz šo direktīvu transponējošo valsts pasākumu piemērošanu, atkāpjas no tiem vai maina to ietekmi pirms patērētājs ir vērsis piegādātāja uzmanību uz neatbilstību līgumam, nav patērētājam saistošs.

20. pants

Direktīvas 1999/44/EK, Regulas (EK) Nr. 2006/2004 un Direktīvas 2009/22/EK grozījumi

1. Direktīvas EK1999/44/EK 1. panta 2. punkta b) apakšpunktu aizstāj ar šādu:
"b) "patēriņa preces" ir visi materiāli kustami priekšmeti, izņemot:
- preces, ko pārdod izpildes procesā vai citādi saskaņā ar tiesību aktu prasībām,*
 - ūdeni un gāzi, ja tie nav laisti pārdošanā ierobežotā tilpumā vai noteiktā daudzumā,*
 - elektroenerģiju,*
 - pastāvīgu informācijas nesēju, kurā ietverts digitālais saturs, ja pastāvīgais informācijas nesējs tiek izmantots tikai un vienīgi kā digitālā satura nesējs, kā minēts Direktīvā (ES) Nr./XXX³⁹."*
2. Regulas (EK) Nr. 2006/2004 pielikumā pievieno šādu punktu:
"21. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) Nr./XXX (...) par dažiem digitālā satura piegādes līgumu aspektiem (OV...)"
3. Direktīvas 2009/22/EK I. pielikumā pievieno šādu punktu:
"16. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) Nr./XXX (...) par dažiem digitālā satura piegādes līgumu aspektiem (OV...)"

21. pants

Transponēšana

1. Normatīvie akti un administratīvie noteikumi, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības, dalībvalstīs stājas spēkā vēlākais [datums, kas ir divus gadus pēc stāšanās spēkā].

39

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) Nr./XXX (...) par digitālā satura piegādes līgumiem (OV...).

2. Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.
3. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

22. pants

Pārskatīšana

Komisija ne vēlāk kā [*datums, kas ir piecus gadus pēc stāšanās spēkā*] pārskata šīs direktīvas piemērošanu un iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei. Ziņojumā cita starpā izskata, vai ir jāsaskaņo noteikumi, kuri piemērojami līgumiem par digitālā satura piegādi apmaiņā pret cita veida atlīdzību, kas nav ietverti šīs direktīvas piemērošanas jomā, jo īpaši, ja piegāde notiek apmaiņā pret reklāmu vai netiešu datu vākšanu.

23. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

24. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē,

Eiropas Parlamenta vārdā
priekšsēdētājs

Padomes vārdā
priekšsēdētājs